

CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ!

Revista
de creație literară și plastică

Nr. 3 / iunie 2024,

Timișoara

ISSN 2821 – 5494

ISSN – L 2821 – 5494

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Gica DUMITRU - **Consultant de specialitate:**

Luminița TOMUȚA - **Coordonator publicație, design și tehnoredactare**

Cristina SAS - **Corectura**

ÎNDRUMĂTORI / COAUTORI (ordine alfabetică):

Banc Mihaela, **Bercea** Minodora-Monica, **Breban** Otilia, **Chiribău-Albu** Mihaela-Alina, **Chirțan** Raluca Maria, **Chișlari** Mihaela, **Dumitru** Gica, **Doina** Lenuța-Otilia, **Farcaș** Adriana, **Gligă** Ramona, **Logaciova** Ina, **Marc** Aurica, **Mialca** Sabina, **Naghi** Ana-Sultana, **Novacovici** Georgeta, **Plăcintă** Mihaela Carmen, **Pîrvu** Simina, **Poleucă** Elena, **Popa** Orieta, **Salanță** Daniela, **Sas** Cristina, **Scheibling** Mihaela, **Schinteie** Andreea-Roxana, **Stan** Iuliana Georgeta, **Stroe** Virginia Georgiana, **Șerbulea** Mihaela Veronica, **Tărniceriu** Daniela-Olga, **Tomuța** Luminița, **Vaida** Paula, **Voicu** Adina

MOTTO

*Revenirea violenței
pentru violență înmulțește violența,
adăugând un întuneric mai adânc unei nopți
fără stele. Revenirea violenței la violență
înmulțește violența, adăugând un întuneric
și mai profund unei nopți care este deja fără
stele. Întunericul nu poate alunga ura:
numai dragostea o poate face. Întunericul nu
poate alunga întunericul: doar lumina o
poate face. Întunericul nu poate alunga
întunericul: numai lumina o poate face. Ura
nu poate alunga ura: numai dragostea
o poate face.*

Martin Luther King Jr.

CUPRINS

Coperta față (1)

Credite (2)

Motto (3)

Cuprins (4-5)

Introducere (6)

- Dacă te mai poți bucura (6)

Florile prieteniei (7-23)

- Darul prieteniei (8)
- Un copil prietenos (8)
- Curcubeul prieteniei (8)
- Hai să fim prieteni! (9)
- Prieteni la plajă (9)
- Daria (9)
- Prietene pentru totdeauna (10)
- Nedespărțite (10)
- Prietenii mei (11)
- Prieteni buni (11)
- Prietenia rămâne (12)
- Gânduri (12)
- Prietenie de vis (12)
- Prietenia, o frumoasă floare (13)
- O floare rară (13)
- Maria (13)
- Colege și prietene (14)
- Fotbal între prieteni (14)
- Prietene adevărate (15)
- Cum ne-am cunoscut (15)
- Alexandra (16)
- Petra (16)
- Prietenie și armonie (17)
- Colega mea (18)
- Să fii prieten (18)
- Un cuvânt cu greutate (19)
- Sunt fericită (19)
- Prieteni devotați (20)
- O piatră prețioasă (20)
- Prietena mea, oaza mea de liniște (21)
- Scrisoare pentru o prietenă (22)
- Prietenia – floare rară (23)
- O rază de soare (23)

Roadele iertării (24-23)

- Iartă-mă! (25)
- Prietenii (25)

CUPRINS

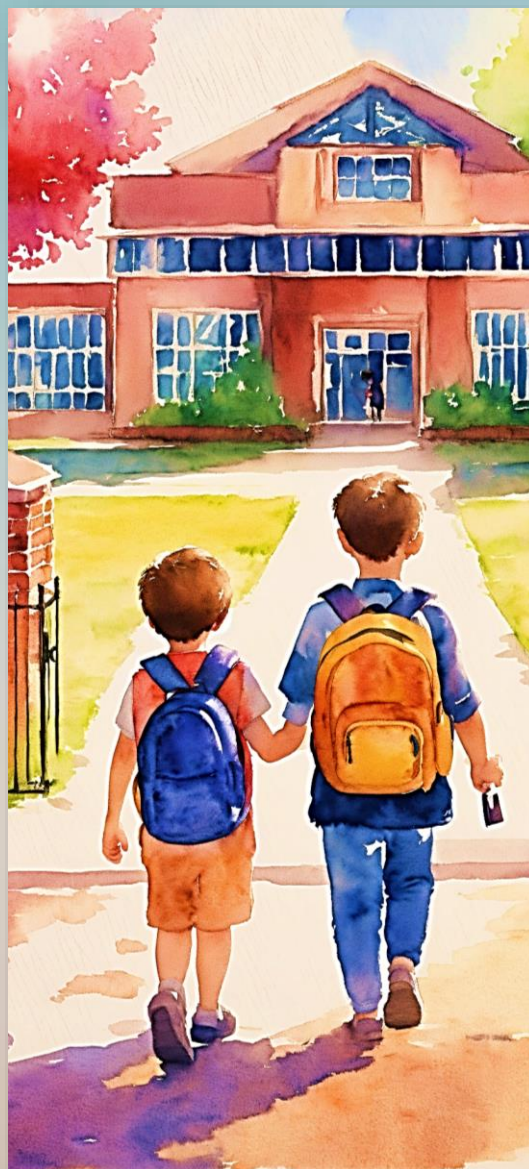
- Iertarea e un rășărit (26)
 - Dacă (26)
 - Împreună (26)
- Să ne facem prieteni (27)
 - La joacă (27)
 - Ce e un prieten? (27)
 - Te rog, iartă-mă! (28)
- Mai bine mai târziu, decât niciodată (28)
 - Cuvinte minunate (29)
 - Filmul iertării (29)
 - La Tătaru (30-31)
 - Te rog, iartă-mă! (32)
 - Iartă-mă! (33)
 - Prăjitura cu bucluc (34)
- Viața alături de un prieten (35-36)
- Prietenul la nevoie se cunoaște (37)
 - Puterea de a ierta (38-39)
 - Robotul (40)
 - Sunt o ființă ciudată (41-43)

Viața școlară-literar (44-53)

- Învățătoarea (45)
- Nu violenței (45)
- Dragul meu pitic (45)
- Pumnul - puterea celor slabi (46)
 - Opriți bullying-ul! (46)
 - Și vorbele rănesc! (46)
- Acrostih: Nonviolența (47)
 - Vorbele dor (48)
- Ilinca, fata cea nouă (49)
- Prietenia elefanților (50-51)
- Acuzații nedrepte (52-53)

Viața școlară-științific (54-62)

- Profesor de educație fizică (54-55)
 - Toleranța (56-57)
- Dezvoltarea personală (58-60)
- Agresivitatea în școală (61-62)

Anexe (63-67)

- Prezența online (63)
- Extras din proiect (64)
- Fișa de înscriere (65)
- Acord de parteneriat (66)
- Instituții partenere (67)

Coperta spate (68)

Dacă te mai poți bucura

Prof. **Poleucă Elena** și prof. **Tomuța Luminița**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Dacă te mai poți bucura
În tristețea ta,
Înseamnă că orice ar fi,
Tu încă mai poți iubi.

Dacă te mai poți bucura
Din toată inima ta,
Înseamnă că ai simțiri omenești
Și atunci când greșești.

Dacă te mai poți bucura
În osteneala ta,
Înseamnă că mai poți munci
Și vei avea o pâine, orice-ar fi.

Dacă te mai poți bucura
Când vremea este grea,
Înseamnă că ești rezilient,
Binevoitor și atent.

Dacă te mai poți bucura
În durerea ta,
E că trebuie să ai grijă de tine
Ca să îți fie mai bine.

Dacă te mai poți bucura
În singurătatea ta,
Înseamnă că ești unicat
Și de nerepetat.

Dacă te mai poți bucura
Când faci o alegere grea,
Înseamnă că e responsabilitatea ta
Să alegi și pentru cei ce nu mai pot vedea.

Dacă te mai poți bucura
Când e întuneric în viața ta,
Înseamnă că peste orice vină
Trebuie să aplici lumină.

Dacă te mai poți bucura
Când frica îți atinge inima,
Înseamnă că e nevoie să te călești
Ca peste temeri să pășești.

Dacă te mai poți bucura
Că încă mai poți visa,
Înseamnă că trăiești o copilărie
Nesfârșită și vie.

Dacă te mai poți bucura
Atunci când îți plânge inima,
Înseamnă că ești tare ca fierul
Și flexibil ca oțelul.

Dacă te mai poți bucura
Chiar dacă a-i eșua,
E că mai ai ceva de demonstrat,
Iar lupta nu s-a terminat

Dacă te mai poți bucura
De lucruri mici în viața ta,
Înseamnă că tot ceea ce a fost,
S-a întâmpat cu un rost.

Dacă te mai poți bucura
Că încă mai poți respira,
E că trebuie să te împrietenești
Cu natura ca să poți să trăiești.

Dacă te mai poți bucura
Și, cu toată inima, poți ierta,
Înseamnă că ai înțeles
Că dragostea e un dar ales.

Florile prieteniei

*Adevărații prieteni sunt
aceia care îți vor sta alături în
cele mai întunecoase momente,
pentru că sunt gata să înfrunte
umbrele împreună cu tine și
îți sunt alături în cele mai
frumoase momente, pentru că
nu le este teamă să te vadă
strălucind.*

Nicole Yatsonsky

Darul prieteniei

Elevă **Strâmbulescu Isabela**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

De mică am învățat
Ce înseamnă un prieten adevărat.
Prietenia e foarte rară,
Eu o văd ca pe-o comoară.

Prietenia e un dar primit de la viață,
Precum e soarele de dimineață.
Prietenia e un lucru sfânt
Ce-l avem pe acest pământ.

Fără prieteni ești un om sărac,
De aceea Dumnezeu a lăsat
Ca frații să ne iubim,
Mereu fericiți să fim.

Fără prietenie,
Vom fi singuri pe vecie.
Prietenia nu o poți avea
Dacă nu ești demn de ea!

Un copil prietenos

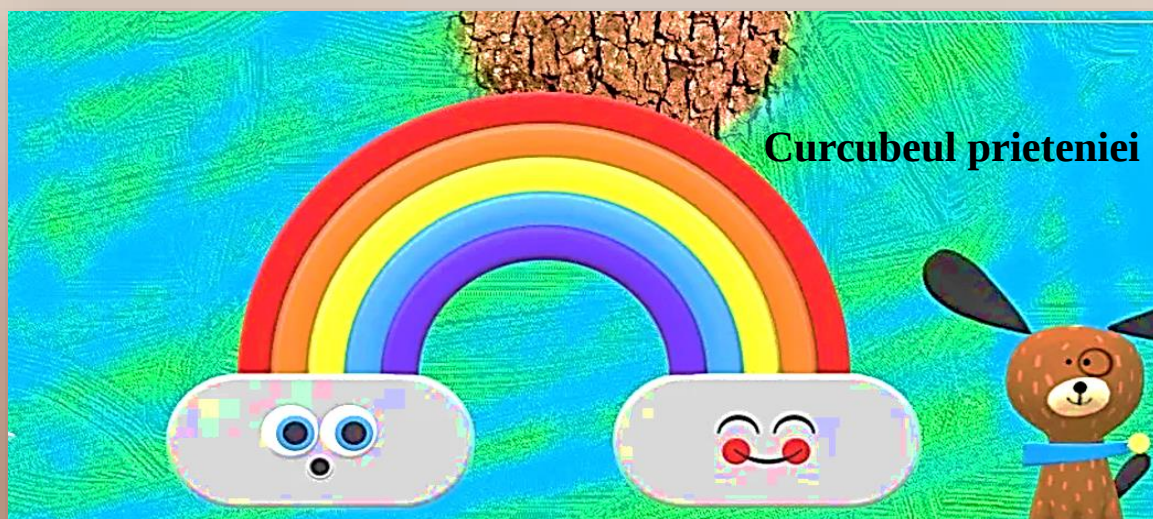
Elevă **Petricel Antonia**
Îndrumător, înv. **Marc Aurica**
Școala Gimnazială Câmpeni, Alba

Sunt un copil prietenos,
Am amici mulți și frumoși.
Ne jucăm, ne respectăm
Și la greu ne ajutăm.

Despre multe discutăm,
De multe ne amuzăm.
Și la școală și acasă,
Ne facem viața frumoasă.

Noi, nicicând nu ne certăm,
Când ne-ntâlnim, ne distrăm.
Prin natură ne plimbăm,
Alte prietenii legăm.

Elev **Popa David**
Îndrumător, prof. **Popa Orieta**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Hai să fim prieteni!

Elevă **Pahonțu Maria Briana**
Îndrumător, prof. **Vaida Paula**
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”
Ploiești, Prahova

Hai să fim prieteni,
Să nu ne mai certăm!
Toată lumea mai greșește
Și trebuie să ne iertăm.

În noi, dacă vom închide ura,
Vom trăi zile pline de amar,
Și toată tevatura
Va atârna greu în cântar.

Când tu ai mai păcătuیت,
Să îți ceri rapid iertare,
Iar când altul ți-a greșit,
Să îl ierți neconținut.

Doar așa vom fi în pace
Și iubirea va-nflori.
Ea mereu va învinge,
Orice ar fi!

Eu sunt prietena Dariai. Astăzi voi merge la circ cu ea și sper că ne vom distra foarte bine.

- Daria, ești pregătită de circ?
- Da, sigur, abia aștept!

Noi ne certăm foarte rar, dar și atunci, ne iertăm foarte repede!

Elevă **Bogdan Ariana**
Îndrumător, prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Daria

Elevă **Vidican Ariana**
Îndrumător, prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

Prietene pentru totdeauna

Elevă **Strîmbulescu Maria Isabela**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

În prima zi de grădiniță
Am întâlnit o fetiță.
Mereu m-am înțeles binecu ea
Și a devenit prietena mea.

Eu am o prietenă bună
Și la bine și la rău,
Chiar dacă ne certăm,
Ne împăcăm mereu

O prietenă adevărată
Te ceartă, dar te și iartă.
Hai să fim prietene mereu
Și la bine și la greu!

Vreau ca a noastră prietenie
Să rămână pe vecie,
Cum e soarele și luna,
Prietene întotdeauna!

Nedespărțite

Elevă **Gheorghescu Sara Ștefania**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Hai să fim prietene,
Prinde-mă de mână!
În călătorii,
Vom fi împreună!

Nu ne despărțim
Nici la bine, nici la rău,
Prietene vom fi,
Orice ar veni.

Ca luna și ca soarele
Noi două ne-am zâmbit,
Prietene am rămas,
De nedespărțit!

Prieteni mei

Elevă **Gligor Timeea**
Îndrumător, înv. **Marc Aurica**
Școala Gimnazială Câmpeni, Alba

Am prieteni minunați,
Mi-e drag de ei.
În fiecare zi
Mă joc cu ei.

Ne-ntâlnim, ne distrăm,
Verzi și uscate discutăm,
Cu lucruri minunate
Timpul ni-l ocupăm.

Împreună citim,
Alergăm, învățăm.
Nu trece o zi,
Să nu ne vedem.

Prieten bun

Elev **Josan Cristian**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Am și eu un prieten bun.
Cu el am pornit la drum,
Lumea s-o cutreierăm
Și mult să ne jucăm.

Am luat tot ce ne trebuia:
Apă, mâncare, dar ceva ne lipsea!
Am găsit ce lipsește:
Prietenia care păleşte.

Trebuie să facem ceva
Să ne recuperăm prietenia!
Hai să găsim magia
Care ne repară frăția!

Prietenia rămâne

Elevă **Bejan Daria-Alexa**
Îndrumător, prof. **Voicu Adina**
Școala Gimnazială „Sfântul Andrei”
Mangalia, Constanța

Dragi colegi, am să vă spun
Că am prietenii cei mai buni.
Ei mă fac ca să zâmbesc
Și ziua mi-o-nveselesc.

Jocuri multe noi jucăm,
Ne iertăm dacă ne certăm,
Iar pe cel câștigător
Îl aplaudăm de zor.

Chiar dacă anii încet vor trece,
Poate peste încă zece,
Când va trece copilăria,
Va rămâne PRIETENIA!

Gânduri

Elevă **Sandu Aida-Maria**
Îndrumător, prof. **Bercea Minodora-Monica**
Școala Gimnazială Giulvăz, Timiș

Adeseori m-am întrebat ce-i prietenia?
Cum aș defini-o sau cum aș privi-o?
Eu sunt mică și încă nu am întâlnit
Pe nimeni care să îmi spună cinstit
Cum trebuie să fie, ea, prietenia.
Cred că puțini pot fi prieteni adevărați.
Doar aceia care prețuiesc iubirea,
Cu putere urăsc vrăjmășia
Și cred că recunoștința
E virtutea bunului creștin.

Prietenie de vis

Elevii **Leach Răzvan și Cioara Darian**
Îndrumător, prof. **Stan Iuliana Georgeta**
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud, Alba

Mai demult, în clasa pregătitoare,
Aveam o prietenie mare
Cum pe lume nu găsești.
Zici că era ruptă din povești!

Lumea aceasta e mai frumoasă
Cu prietenia noastră,
Așa că vom fi prieteni întotdeauna
Și vom vorbi frumos întruna.

Ca frații noi ne ajutăm
Și împreună ne jucăm,
Iar dacă se întâmplă să ne mai certăm,
Cu rapiditate ne iertăm.

Prietenia, o frumoasă floare

Elevă **Balea Lavinia**

Îndrumător, prof. **Stan Iuliana Georgeta**
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud, Alba

Prietenia e ca o floare.
Dacă ești altruist, va crește mare,
Dar dacă te gândești doar la tine,
Mă vei pierde și pe mine.

Prieten bun îmi ești.
E ceva greu de găsit,
Însă dacă te pripești,
Distrugi tot ce am construit.

Maria

Elevă **Cotîrlea Karina**

Îndrumător, prof. **Salanță Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 1 Bistrița,
Bistrița-Năsăud

O floare rară

Elev **Pîslaru Matei**

Îndrumător, prof. **Plăcintă Mihaela Carmen**
Școala Gimnazială „Miron Costin” Suceava, Suceava

Prietenia este o floare rară,
Dacă n-o uzi poate să moară.
Să-i dai încredere cu fapte,
Cu sfaturi bune și adevărate.

Când ai prieteni, totul e mai ușor,
Ai cui să ceri un ajutor,
Ai cui să te consolezi mereu,
Pe umărul cui plânge când îți este greu.

În prietenie nu e interes,
Chiar dacă nu vă vedeți prea des,
Se simte gândul bun și adevărat,
E îngerul ce Domnul ți l-a dat!

Când intră dimineața în clasă,
Fața mi se luminează.
Ea mă întâmpină mereu
Și la bine și la greu.

Cu sinceritate spun:
Avem multe în comun!
Toți copiii o-ndrăgesc,
Dar pe mine m-a ales!

Prietenia, floare rară,
E pe cale să dispară,
Dar nu voi lăsa vreodată
Pe cineva să ne despartă!

Ea respectă prietenia,
Numele ei e MARIA!

Colege și prietene

Elevă **Rișco Carla**
Îndrumător,
prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială
Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Eu și Timeea
suntem prietene
din clasa
pregătitoare.

Chiar și
acum, în clasa I,
am rămas cele
mai bune
prietene.

Într-o zi, ne-
am certat pentru
că nu m-a
chemat la ziua
ei, dar eu am
iertat-o și i-am
făcut multe
cadouri.

Timeea e cea
mai amuzantă
prietină. Ne
distrăm așa de
bine când
suntem
împreună, iar la
școală mi se pare
mult mai ușor.

Ce bine e să
am o astfel de
prietină!

Fotbal între prieteni

Elev **Dună Mihai**
Îndrumător,
prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială
Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Cel mai bun
prietin al meu este
Raul. Eu fac
antrenamente de fotbal
cu el. Deseori câștigăm
meciuri împreună,
povestim și rareori ne
certăm, iar dacă se mai
întâmplă, ne împăcăm
imediat.

- Raul, hai la
antrenament! Grăbește-
te!

- Acum, Mihai!

Noi plecăm
împreună la toate
antrenamentele fericiți.
Acolo ne facem
încălzirea și apoi jucăm
fotbal. Ne bucurăm de
fiecare dată când
marcăm câte un gol.

Când se termină
antrenamentul plecăm
bucuroși acasă, ne
odihnim și a doua zi o
luăm de la capăt.

Îmi place că am
așa un prieten bun!

Elevă **Lupu Daria**
Îndrumător, prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta
Maria” Timișoara, Timiș

La școală, când eram afară și am căzut, Ariana, prietena mea, a fost lângă mine și m-a ajutat. Ea mi-a fost întotdeauna de ajutor și îi sunt recunoscătoare. Vreau să rămânem mereu cele mai bune prietene.

Într-o zi, am primit, la gimnastică, drept recompensă pentru munca depusă, niște bomboane. Ariana a primit cu lămâie, iar eu cu aromă de cireșe. Știind că nu ne plac aromele primite, am făcut imediat schimb.

Suntem colege și la after school, stăm împreună în bancă, în pauze povestim și desenăm, mâncăm la aceeași masă și ne jucăm foarte mult pe afară.

Ce frumos este să am așa o prietenă bună!

Cum ne-am cunoscut

Elevă **Dragomir Daria**
Îndrumător,
prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7
„Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Eu și Timeea ne-am cunoscut în clasa pregătitoare, atunci când ne spălam pe mâini. Am întrebat-o dacă vrea să fim prietene și ea a zis imediat, **da**.

De atunci, noi suntem prietenele inseparabile și ne ajutam una pe cealaltă foarte mult.

În clasa I, noi ne-am mai certat câteodată, dar asta nu înseamnă că nu mai suntem cele mai bune prietene. Ne cerem scuze și gata!

Prietenia înseamnă să ai un alt copil lângă tine care să te aprecieze și să te iubească și atunci când ești mai morocănos.

Alexandra

Elevă **Timiș Giulia Carina**
Îndrumător, prof. **Salanță Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 1 Bistrița, Bistrița-Năsăud

Este grozav să am o prietenă bună,
Să putem face lucruri mari împreună!
Să citim, să scriem, să-nvățăm
Și din când în când să ne jucăm.

Este important să nu mă trădeze,
Ca prietenia să funcționeze,
Să nu ne vorbim de rău,
Să se-ntâmpile lucruri bune mereu.

Vreau să vorbesc despre prietenie,
Pentru că sunt de omenie
Și am o prietenă ca din poveste,
Alexandra ea se numește!

Petra

Elevă **Fechete Flaviana**
Îndrumător, prof. **Salanță Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 1 Bistrița,
Bistrița-Năsăud

Era o zi frumoasă de toamnă. Soarele zâmbea printre crengile copacilor care nu și-au lepădat de tot frunzele verzi și arămii.

În această zi minunată, o reîntâlnesc pe cea mai bună prietenă a mea, Petra. La intrarea în curtea școlii, aceasta mă aștepta zâmbind. Ne-am îmbrățișat și ne-am povestit întâmplări amuzante din vacanță. Am râs foarte mult și ne-am bucurat de reîntâlnire.

Privind spre curtea școlii care era plină de copii, ne-am dat seama că ne așteaptă încă un an școlar plin de aventuri, în care vom descoperi lucruri minunate.

*Prietenia e de valoare
Dacă știi s-o prețuiești!
Să ai mare grijă-n viață,
La prietenii ce ți-i alegi!*

Prietenia e un dar minunat!

Prietenie și armonie

Elevă **Stancu Lorena**

Îndrumător, prof. **Pîrvu Simina**

Liceul Tehnologic „Dacia” Caransebeș, Careș-Severin

Relațiile cu semenii reprezintă modalitatea de a se exprima a fiecărei persoane. Interacționând cu părinții, cu frații, cu prietenii, cu colegii sau cu profesorii, ne dezvoltăm inteligența umană, ne putem conștientiza și valoriza competențele.

A fi prieten cu cineva presupune să împărtășim cu sinceritate opinii, trăiri, că ne petrecem timpul liber împreună și să ne relaxăm. Atunci când ești cu un prieten, ai o stare de bine, ești fericit, deoarece știi că acel prieten te înțelege și te acceptă așa cum ești. Dar, pentru a se dezvolta o relație de prietenie, e nevoie de timp și de cunoaștere.

Una dintre „regulile” de bază ale prieteniei este încrederea unul în celălalt, credința că prietenul îți va fi alături oricând, necondiționat. E important să știi că îi poți spune un secret fără să afle altcineva sau că îi poți mărturisi gândurile tale fără teama că vei fi judecat, ceea ce îți dă un sentiment de siguranță.

Consider că într-o relație de prietenie trebuie respectate niște reguli: să ne ținem de cuvânt, să recunoaștem când greșim, să îi iertăm pe aceia care ne greșesc, să respectăm ideile și sentimentele celuilalt.

Orice relație de prietenie nu e ferită de „nori”, din cauză că oamenii sunt supuși greșelilor, dar important e să depășești aceste momente. Greșelile pot fi mai mici sau mai mari, făcute intenționat sau nu. În astfel de situații, e important cum gestionăm respectivul conflict. Eu cred că acesta se poate rezolva prin comunicare.

Trebuie să vorbim cu prietenii, să le explicăm ce s-a întâmplat, să fim sinceri și să încercăm să iertăm. Dacă ne comportăm urât, atunci e necesar să analizăm ceea ce am spus sau ceea ce am făcut, pentru că numai așa vom putea să menținem și să dezvoltăm o relație de prietenie durabilă.

Colega mea

Elevă **Dan Andreea Alesia**
Îndrumător, prof. **Șerbulea Mihaela Veronica**
Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”
Urziceni, Ialomița

Prietene să fim mereu,
La bine și la greu!
Colega mea, vreau să știi
Că voi fi cu tine, orice-ar fi!

Anii noștri trec în zbor,
La început plutesc ușor,
Iar grija și căldura ta
Îmi încălzesc inima.

Mai știu că întodeauna,
Pe tine mă pot baza,
Dar oare prietenia
Mulți ani va dura?

Prețuiesc, plină de bucurie,
Frumoasa noastră prietenie!
Nimic nu vrem să oprească
Grija și încrederea noastră!

Poate că ne vom certa,
Dar mereu vom încerca;
Prin discuții în armonie
Să ne întărim în prietenie.

Să fii prieten

Elev **Lazăr Eduard Gabriel**
Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**
Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”
Urziceni, Ialomița

Să fii prieten este o onoare!
Prietenia-i de valoare.
Nu orice om din lume-o are!

Prietenia-i dăruire!
Poți oferi fără să ceri,
Să dăruiești și să primești.

Prietenia-i o minune!
Deoarece ea nu te lasă
Nici când singur pe lume!

Prietenia e un dar!
Și nu te-așează pe cântar,
Iar ajutorul dat nu e-n zadar !

Să fii prieten este o mândrie,
Tu ești un om de omenie
Și un prieten cât o mie!

Un cuvânt cu greutate

Elevă **Gheorghe Kevin Maria**
Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**
Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”
Urziceni, Ialomița

Astăzi, când lumea este așa și-așa,
Nici prea bună, nici prea rea,
Când nu prea mai găsești iubire,
Sinceritate, dăruire,
Când nu mai este nici dreptate,
Și când distanța ne desparte,
Când nu privești la Dumnezeu,
Când uiți de-aproapele tău,
Când te crezi un împărat,
Că ai bani și ești bogat,
Când uiți de ai tăi părinți
Și de frații tăi cuminți,
Când râzi de un amărât,
Toate te fac mai urât
Și n-o să guști niciodată
Din prietenie-adevărată!

Sunt fericită

Elevă **Vrancean Andreea**
Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**
Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc”
Chișinău, Republica Moldova

Prietenia e ceva prețios,
Nu este lucru mai frumos!
Oriunde tu te-ai duce, pe pământ,
Nu vei găsi nimic mai sfânt.

Un prieten bun e ca un frate
Care te-ajută mereu la toate.
El nu te va lăsa nicicând,
Alături îți va fi, plângând.

Sunt o fată fericită,
Nu pentru că sunt deosebită,
Ci pentru că în jurul meu
Se găsesc prietenii mei mereu.

Am prieteni buni, ca frații,
Mult se deosebesc de alții.
La nevoie ne-ajutăm,
Obstacolele vieții să le înfruntăm.

Prieteni devotați

Elev **Ciobanu Laurențiu**
Îndrumător, prof. **Chișlari Mihaela**
Liceul Teoretic cu Profil Real
„Mihai Marinciuc”
Chișinău, Republica Moldova

În lumea plină de culori
Și în cu suflet armonie,
Pășim cu toții printre flori,
Cântând despre prietenie.

Am trei prieteni buni aici
Și patru în ogradă,
Când ne vedem suntem voinici
Și ziua e mai caldă.

Suntem prieteni devotați,
Avem același gând,
De multe ori ne ajutăm,
Nu ne lăsăm plângând.

La bine și la rău,
Prieteni noi suntem
Și mereu ne mulțumim,
Alături-mereu!

O piatră prețioasă

Elev **Terchea Ștefan Iulian**
Îndrumător, prof. **Chiribău-Albu Mihaela-Alina**
Colegiul Național de Artă
„Octav Băncilă” Iași, Iași

Prietenia-i mare onoare!
Când ești apreciat și iubit,
Deși uneori, speranța moare,
Ai un prieten lângă tine negreșit.

Prietenia este o piatră prețioasă!
Frumoasă, dar și valoroasă,
Iar cine are prieteni știe
Că ei aduc multă bucurie.

Prietenia e a fi lângă aproapele tău
Atât la bine, cât și la greu,
Iar astfel, în zadar nu va fi,
Un bun samaritean mereu să fii.

Prietenia nu înseamnă doar a primi,
Ci, mai ales, a dăru-i.
Prieten devotat dacă ai să fii,
În viață multe vei izbândi!

Prietena mea, oaza mea de liniște

Elevă **Moraru Bianca Daria Valentina**

Îndrumător, prof. **Mialca Sabina**

Școala Gimnazială Plosca, Teleorman

Prietenia este sentimentul cel mai frumos și cel mai puternic care îi unește pe oameni prin încredere, respect reciproc, secrete împărtășite, puncte comune, afecțiune, înțelegere, ascultare, atenție și amuzament. Prietenul adevărat este acela care rămâne lângă tine și atunci când îți este bine dar, și atunci când treci prin perioade mai dificile.

Au fost momente în viață când am făcut diverse greșeli. Prietena mea a fost cea care m-a ajutat să conștientizez cele întâmplate și să mă străduiesc să îndrept lucrurile. Ea a fost, este și va fi mereu ca un balsam pentru sufletul meu. A fost alături de mine când am avut nevoie și a știut să găsească modalitatea să pot depăși mai ușor încercările de tot felul. Este oaza mea de liniște atunci când zgomotul din jur mă tulbură.

Greșelile te fac mai înțelept; nu este suficient să le regreți, trebuie să îți dorești să te schimbi. Consider că trebuie să ai mult curaj pentru a-ți recunoaște greșelile. Acestea reprezintă oportunități de învățare. Ele sunt rezultatul experiențelor noastre și au puterea să ne transforme.

Dacă suntem suficient de inteligenți pentru a învăța o lecție, vom deveni suficient de maturi pentru a ne îndrepta și a ierta greșeala unui prieten.

Scrisoare pentru o prietenă

Elevă **Botorogeanu Alexandra Iuliana**

Îndrumător, prof. **Mialca Sabina**

Școala Gimnazială Nanov, Teleorman

Dragă prietenă,

Îți mulțumesc pentru momentele frumoase
Pe care mi le-ai oferit
Și pentru că ai fost alături de mine,
Atunci când am greșit.

Nu mi-am putut imagina, vezi bine,
Ce suflet valoros și credincios am lângă mine,
Dar să știi că pentru bucuriile pe care mi le-ai dăruit,
Dumnezeu te va binecuvânta însutit!

Grija și iubirea ta ca de părinte,
M-au învățat să fiu și eu mai cuminte,
Să fiu un exemplu pentru fiecare copil,
Exact ca tine, blând și umil.

Încrederea, onestitatea mi-au amintit
De sinceritatea cu care mă ascultai neobosit.
Atunci când îmi dădeai sfaturi, îmi vorbeai
Și despre cât de grea este viața când prieteni nu ai.

Îmi amintesc cu drag de copilărie
Când împărțeam aceeași jucărie,
De zilele petrecute în tovărășie,
De la bunici, până la pădure și înapoi la vie.

Fiind cea mai bună prietenă a ta,
Îți spun că niciodată nu te voi uita.
Vei fi ca o floare în grădina mea
Care nu se va ofili indiferent de vremea rea.

Prietenia – floare rară

Elevă **Amălinei Daria-Florina**
Îndrumător, prof. **Doina Lenuța-Otilia**
Școala Gimnazială „Alexandru Lăpușneanu”
Slatina, Suceava

Știți voi oare-n lumea asta,
Care-i cea mai rară floare?
Să vă zic eu, că știu bine,
Nu e una ca oricare!

E o floare prețioasă,
Cu petale de argint
Ce-o pot crește doar cei care,
Știți voi, nu mai mint.

Prietenia-i de preț,
Fericit e cel ce-o are,
Că arată mult respect,
Iubire și-o inimă mare.

Poți să îl numești prieten
Pe cel care-i lângă tine,
Care îți călăuzește drumul
Și la rău, dar și la bine.

E un sentiment frumos
Să poți împărtși bune și rele
Și să ai un suflet prietenos
Care te învață despre ele.

Chiar de e greu de găsit,
Poți să fii sigur mereu,
Odată ce l-ai întâlnit,
Nu te va lăsa la greu!

O rază de soare

Elevă **Papuc Claudia-Gabriela**
Îndrumător, prof. **Doina Lenuța-Otilia**
Școala Gimnazială „Alexandru Lăpușneanu”
Slatina, Suceava

Prietenia este o rază de soare
Ce te mângâie atunci când apare,
Pentru că îți dă culoare
Și te poartă pe aripi, în zare.

O prietenie adevărată
Este o floare aromată
Care își împrăștie ușor
Parfumul ei îmbietor.

Crezi că stăpânești lumea toată
Când stai cu ea laolaltă.
Descoperi tainele vieții, aparte,
Călătorind tot mai departe.

Prietenia te poartă cu dor
Să vezi frumusețile vieții ușor,
Să te bucuri, să zâmbești,
Mereu să te-nveselești.

Totul în jur e armonie,
Pace și prietenie.
Parcă e un basm faimos,
În care trăiești frumos.

Lângă ea, ziua-i mai mare:
De când soarele răsare
Și până luna apare,
Este mereu sărbătoare.

Roadele iertării

***Iertarea
înseamnă să
descui o ușă eliberând
pe cel ce ți-a greșit.
Vei realiza că și tu
erai prizonier.***

Max Lucado

Iartă-mă!

Elev **Josan Cristian**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta
Maria” Timișoara, Timiș

Într-o zi, pe când eram la grădiniță, mă jucam „De-a prinselea” cu prietenul meu, Luca. La un moment dat, eu l-am împins din greșeală, iar el s-a lovit foarte tare.

- Îmi pare foarte rău! Nu am vrut să te rănesc!

- Te cred, știu că nu a fost cu intenție!

- Acum o să te ajut să ajungi până la cabinetul medical.

M-am bucurat când doamna doctor ne-a spus că nu este foarte grav, dar, pe viitor, trebuie să avem mare grijă la joacă, să nu ne accidentăm.

A doua zi, doamna educatoare ne-a spus că Luca nu va veni la grădiniță. Eu am fost foarte trist. Eram singur. Am înțeles cât de important este să ai un prieten.

A treia zi, când am intrat în sală, colegul meu mă aștepta. Era bucuros și mi-a spus că se simte mai bine. Ne-am bucurat amândoi.

Prietenii

Elev **Galaczi Norbert**
Îndrumător, prof. **Salanță Daniela**
Școala Gimnazială Nr. 1 Bistrița, Bistrița-Năsăud

Sebi și Norbert s-au întâlnit în parc. Au făcut cunoștință și s-au împrietenit pe dată. S-au gândit să își construiască o căsuță.

Sebi a vrut o căsuță mică, dar Norbert a vrut o căsuță mare. Ce doi prieteni nu au căzut de acord, nu s-au mai înțeles și s-au despărțit. Fiecare a mers în alt loc să își ridice căsuța așa cum și-o dorea.

Sebi se simțea trist și singur. El a decis să îl caute pe Norbert și să își ceară iertare. Sebi l-a găsit pe Norbert și s-au împăcat.

Cei doi au rămas prieteni. Și astăzi construiesc împreună blocuri!

Iertarea e un răsărit

Elevă **Bădilă Antonia**
Îndrumător, prof. **Farcaș Adriana**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

În lumea noastră
De joc și de visare,
Iertarea e un răsărit,
De lumină din soare.
Cu ea în inimă,
Uităm tot ce doare,
Ne regăsim zâmbetul
Și pacea nu ami moare.

Dacă

Elevă **Nagy Amalia**
Îndrumător, prof. **Tomuța Luminița**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Dacă mă ierți
Și nu mă mai cerți,
Voi învăța să zbor
Ușoară ca un nor.
Dacă mă înveți să iert,
Nu am să mă mai cert
Cu colegii mei
Pentru orice mărunț temei.

Elevă **Ilieș Cătălina**
Îndrumător, prof. **Popa Orieta**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Împreună

Să ne facem prieteni

Elevă **Jovanovic Angela**
Îndrumător,
prof. **Schinteie Andreea-Roxana**
Școala Gimnazială Nr. 1 Băilești, Dolj

Viața-i mai frumoasă
Dacă un prieten ai,
Iar în vânturi și furtuni,
Ca un brad puternic stai.

Prietenul să te-ajute vine
Și orice s-ar întâmpla,
Orișicum ne bate viața,
Un sprijin mereu vei afla.

Hai să învățăm de-acum
Cum să ne facem prieteni, cum?
Întotdeauna sinceri să fim
Și mereu să ne iubim.

Să fim buni și iertători
În bunătate să fim datori!
Dacă o zi rea de-om avea,
Vom trece împreună peste ea.

La joacă

Elevele **Cazan Diana** și
Stăiculescu Alexandra
Îndrumător, prof. **Breban Otilia**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Doi băieți se duc la joacă.
Marius privește spre lac,
Alex a văzut o barcă,
Pe când celălalt caută un mac.

Flori gingașe au găsit,
Fluturași au întâlnit,
Când spre casă au pornit,
Luna tăcut i-a urmărit.

Ce e un prieten?

Elevă **Moraru Maria**
Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**
Liceul Teoretic cu Profil Real
„Mihai Marinciuc” Chișinău,
Republica Moldova

Prieten este acel ce știe
La greu mereu alături să-ți fie.
Când ai nevoie, el te ajută,
Te ridică și te împrumută.

Îți dă un sfat, o vorbă bună,
Te încurajează și mereu te sună,
El știe să-ți înțeleagă durerea
Și mereu îți ascultă părerea.

Să-i mulțumești prietenului mereu,
Că nu te-a lăsat la greu,
Că îți este un prieten fidel
Care tot timpul îți este ca un model.

Te rog, iartă-mă!

Elevă **Rosca Alexia**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7
„Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Este vară. Carla și Tudor se joacă în parc. Ei se dau pe leagăne cu viteză. Din greșeală, Tudor o împinge, ea cade destul de rău și se lovește. O doamnă o ajută să se ridice și o întinde pe o bancă.

- Te rog să mă ierți! i-a spus Tudor. Nu am vrut să te lovești!

- Cred că nu ai vrut. Mă bucur că am scăpat doar cu o vânătăie, putea să fie mai rău!

- Să aveți mare grijă, copii! le-a spus doamna care o ajutase pe Carla. Voi ați putea să vă accidentați destul de rău!

Ziua s-a terminat cu zâmbete. Cei doi copii și-au luat rămas bun.

Mai bine mai târziu, decât niciodată

Elevă **Biolănescu Clara Maria**
Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta
Maria” Timișoara, Timiș

Eram în tabăra de schi, în ultima seară. Împreună cu prietenele mele, ne jucam în cameră: aruncam cu pernele, ne ascundeam și glumeam. Distracția era maxima!

Fără să vreau, am lovit-o destul de rău, de două ori, pe prietena mea, Carla. Nu mi-am cerut iertare, crezând că nu era ceva grav. Mai târziu, am observat că ea se supărase.

După ce am terminat cu joaca, mi-am dat seama că am rămas fără apă. Nu am îndrăznit să cer cuiva și am sunat-o pe mama. Ea mi-a spus să iau niște bani împrumut, pentru a-mi cumpăra o sticlă mai mare.

Carla m-a auzit și s-a oferit să îmi împrumute ea banii. Mi-am dat seama că este o prietenă adevărată și i-am cerut iertare, chiar dacă era puțin cam târziu.

Cuvinte minunate

Elev **Matei Pîslaru**
Îndrumător,
prof. **Plăcintă Mihaela Carmen**
Școala Gimnazială „Miron Costin”
Suceava, Suceava

Zilele trecute, eu și prietenul meu Alex ne-am certat din cauza unui joc. Eu îi ziceam că se joacă într-un anumit fel, iar el zicea că regulile jocului sunt altfel. Fiind doi copii încăpățânați, nu am avut răbdare să ne ascultăm părerile și să găsim o soluție.

Cred că și eu am procedat greșit. Ar fi trebuit să am răbdare și să îl ascult de dragul prieteniei noastre. Am ajuns la concluzia că prietenia adevărată este foarte importantă.

Folosește cuvântul „Iartă-mă,,! Acest cuvânt minunat poate salva o prietenie, dacă este înțeleasă de cel de lângă tine. Pe noi, cuvântul „Iartă-mă” ne-a ajutat să ne împăcăm și să fim cei mai buni prieteni.

„Iertarea face bine și celui ce o acordă, dar, totodată, și celui ce o primește.”

Filmul iertării

Elev **Sitar Sebastian**
Îndrumător, prof. **Sas Cristina**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

Eu și cu Raul suntem prieteni de la grădiniță. Noi ne-am cunoscut în grupa mică, am mers împreună la grupa mare, iar mai apoi la școală.

Acum ne cunoaștem mult mai bine decât la grădiniță. Nu ne prea certăm, pentru că știm foarte bine care sunt lucrurile care ne plac și care ne deranjează.

Într-o zi, am mers împreună la cinema. Raul voia să vadă filmul „Piratul și comorile”, iar eu, „Dragonul și regele”. Nu am reușit să ajungem la o înțelegere, așa că fiecare dintre noi a mers la filmul preferat. Am fi putut merge împreună la ambele filme, dar acum era prea târziu.

Când am ieșit din sălile de proiecție, ne-am împăcat și acum suntem din nou cei mai buni prieteni.

Ce bine e să am un prieten așa de bun care mă iartă când greșesc!

La Tătaru

Elevă **Dragomir Ioana Elysa**

Îndrumător, prof. **Vaida Paula**

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Ploiești, Prahova

Este vacanța de vară. Eu, împreună cu familia mea, ne aflăm la Tătaru, locul unde a copilărit tatăl meu. Aceasta este o comună foarte frumoasă, cu multe livezi și vii cu struguri galbeni-aurii.

Noi nu locuim permanent la Tătaru. Părinții mei au cumpărat aici o casă bătrânească, aproape de casa bunicului meu. Venim când avem vacanță și liber de la școală. Mama are o grădină cu zarzavaturi și ne ducem să o îngrijim, în același timp, putem petrece mai mult timp cu bunicul și să învățăm de la el despre agricultură.

El are un căluț maro pe nume Calipso, găinușe, rate, căprițe, porcușori și un cocoș năzdrăvan pe nume Șoti care, de fiecare dată când luăm ouăle de la găini, vrea să ne ciupească. Mai are și o livadă cu pomi fructiferi (meri, pruni, nectarini, piersici, cireși, vișini și peri), dar și o vie cu struguri albi pentru vin și struguri negri pentru dulceață sau compot.

Cu vecinii ne-am împrietenit repede. Mihnea și Florentina sunt frați și locuiesc lângă noi. Andrei, Elena și Teodora vin și ei în vizită la bunici. Ieșim în toate serile să ne jucăm și să spunem povești.

Într-o zi de dimineață, mama m-a rugat să merg în satul vecin. Acolo locuiește mătușa tatălui meu care are o vacuță. Trebuia să iau lapte și brânzică. I-am întrebat pe copiii dacă vor să mă însoțească în această aventură. Au fost de acord.

Am plecat cu bicicletele și ei au spus că știau un drum peste deal care era mai scurt. Dealul era plin de flori sălbatice foarte viu colorate și înmiresmate. La jumătatea drumului, am decis să ne oprim, fiind foarte obosiți. Ne-am întins pe iarba verde ca smaraldul și moale ca patul de acasă. Cerul era albastru ca marea, fără niciun nor.

Elena a spus:

- Haideți să adunăm margarete pentru mamele noastre!

Eu am adunat clopoței albaștri, maci roșii ca sângele și salvie de câmp mov.

- Ha, ha, ha! se auzi dintr-o dată glasul lui Andrei. Ce buchet caraghios ai făcut, Elysa!

M-am supărat așa de tare, încât nici la mătușa nu am mai ajuns.

Deja se făcuse seară și soarele sângieru se pierdea pe după dealuri. În sfârșit, am ajuns acasă, tristă și fără produsele pe care le ceruse mama.

A doua zi, dis-de-dimineață, am fost trezită de niște lovituri puternice și zgomotoase. Andrei lovea poarta cu piciorul și mă striga. M-am dus la el și am văzut că ținea în brațe un buchet de flori frumos colorate, laptele și brânzica de la mătușa.

Cu glas rușinos și dulce, mi-a spus:

- Elysa, te rog, iartă-mă! Am greșit față de tine! Nu m-am gândit că te vei supăra așa de tare! A fost o glumă!

- Te iert, Andrei! Într-adevăr, nici eu nu m-am așteptat să râzi de buchetul meu. Pentru mine era cel mai frumos din lume! Fiecare florică avea și o parte din sufletul meu, ca dar pentru mama.

De atunci, Andrei nu a mai râs de nimeni. A înțeles cât de ușor pot răni cuvintele și cât de repede se poate distruge o prietenie. Noi am rămas buni prieteni. Acesta este unul dintre motivele pentru care întotdeauna aștept cu mare nerăbdare vacanțele la Tătaru!

Te rog, iartă-mă!

Elevă **Biolănescu Clara Maria**

Îndrumător, prof. **Banc Mihaela**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

Într-o zi, pe când eram în camera mea, s-a auzit un zgomot puternic. M-am ridicat de pe scaun și m-am îndreptat spre ușă. Tocmai ce a apărut vecina mea, Carla. Era tare furioasă.

- Ce s-a întâmplat? am întrebat-o eu.
- Sunt supărată! Din nou m-am certat cu prietenul meu. Nu știe să se joace!
- Ai stat de vorbă cu el sau doar te-ai înfuriat și ai trântit ușile? Te-am auzit din camera mea.
- Ai dreptate, probabil nici eu nu știu să pierd, a răspuns Carla.
- Cred că ar trebui să mergi să îți ceri iertare. Ar trebui să cedați câte puțin amândoi.
- Îți mulțumesc, draga mea prietenă!
- Prietenul la nevoie se cunoaște! i-am spus eu, bucuroasă că a înțeles ce înseamnă prietenia.

Iartă-mă!

Elevă **Petre Lidia Ioana**

Îndrumător, prof. **Șerbulea Mihaela Veronica**

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” Urziceni, Ialomița

Era o zi de primăvară ca în poveștile bunicii, cu Doamna care își așternuse mantia bogată cu flori parfumate și viu colorate peste plaiuri. Totul te îmbia afară la joacă: aerul înmiresmat, lumina veselă a soarelui, culorile florilor, iarba verde și mătăsoasă, insectele bâzâind, păsările cântând, izvoarele clipocind.

Matei, un băiețel drăgălaș de zece ani, stătea așezat comod în camera lui, captivat de un joc nou pe telefon.

- Matei, uite ce frumos este afară! Hai la plimbare, îl îmbie mama apărând în ușa camerei băiatului, cu un zâmbet larg pe față.

- Nu pot! Am treabă! răspunse scurt copilul, fără să își ridice privirea din ecranul telefonului.

Auzind aceste cuvinte, mama intră în cameră agitată și trase draperiile invitând lumina să inunde camera întunecoasă.

- Stai pe telefon când afară este atât de frumos? Pe vremea mea ...

- Nu-mi pasă cum era pe vremea ta și nici cum e acum afară! Ieși din camera mea și lasă-mă să-mi termin jocul! o întrerupse fiul nervos, fără să bage de seamă privirea tristă și dezamăgită a mamei.

- De acord, răspunse mama încet. Faci cum vrei tu acum, dar eu nu voi uita comportamentul tău.

Trecură câteva ore și Matei ieși din camera lui cu ochii roșii și obosit.

- Mami, unde ești? Mi-e foame!

- Găsești mâncare în frigider! Descurcă-te singur! Îi răspunse mama în timp ce planta panseluțe în ghivecele din balcon.

Matei se întoarse rapid pe un călcâi și trânti ușa camerei din care tocmai ieșise. Întins în pat, rememoră dialogul pe care îl purtase cu mama mai devreme, revăzu privirea ei tristă și înțelese cât de tare o rănise, cât de urât i-a răspuns și cât a greșit față de ea. Cu lacrimile curgându-i pe obraz, fugi spre mama sa și îmbrățișând-o strâns îi spuse printre suspine:

-Te rog, iartă-mă! Am greșit. Am înțeles că tu ai mereu dreptate și îmi vrei doar binele. Nu mai fac!

Mama l-a iertat, dar i-a cerut să îi promită că va ieși în fiecare zi în curte, fără telefon.

Prăjitura cu bucluc

Elevă Tudorie Maria Alesia

Îndrumător, prof. Șerbulea Mihaela Veronica

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” Urziceni, Ialomița

Într-o sâmbătă, pe la amiază, ne-a strigat mama care avea planuri pentru noi. Ne promisese cu câteva zile în urmă să ne va pregăti o prăjitură cu mere, iar acum ne pregătise banii și lista de ingrediente pentru un drum la magazin.

- Trebuie să cumpărați un kilogram de făină, un pachet de unt, două kilograme de mere, lapte și un cofrag cu ouă. Restul ingredientelor le am în câmară.

După ce ne-am mai învârtit prin casă, pierzând timpul cu pieptănatul, schimbatul hainelor și alesul adidașilor asortați, la insistențele mamei, am reușit să ieșim pe ușă cu lista de cumpărături completată de ea. Adăugase câteva rânduri scrise ordonat, cu explicații și numele magazinelor de unde să cumpărăm ingredientele.

Am umblat mult, dar am reușit să cumpărăm tot ceea ce era trecut pe listă. Din cauză că sacoșele erau grele, pe drum ne opream la fiecare băncuță liberă, ca să ne odihnim mâinile.

Telefonul surorii mele sună și una dintre colegele ei îi spuse că o așteaptă să se întâlnească în fața Casei de Cultură. Oprirea fiind în drumul nostru spre casă, sora mea îi răspunse veselă:

- Bine, ajungem în cinci minute, dar nu stăm mult, ne așteaptă mama.
- Și cumpărăturile? am întrebat eu.
- Alesia, vom întârzia doar cinci minute! mă repezi sora mea.

Am acceptat să facem o oprire rapidă, dar ne-am întâlnit și cu alte prietene și am cam uitat de cele cinci minute pentru muuult timp. Am uitat de noi. Am încercat să ne scuzăm inventând ceva pe loc, dar știam că nu ne va merge. Mama mereu ne spune că „*Minciuna are picioare scurte*”. Sacoșele care stătuseră lângă bancă, la soare, ne contraziceau: untul se topise, ouăle frigeau, merele parcă erau scoase din cuptor.

Până la urmă, tata ne-a salvat cumpărând rapid toate ingredientele, mama ne-a iertat și ne-a făcut să îi promitem că de acum vom fi mai responsabile.

Viața alături de un prieten

Elev **Borcea Yanis Mario**

Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”

Urziceni, Ialomița

Să poți ține o prietenie de durată nu este ușor. Trebuie să fii demn de încredere, iar atunci când greșești, să îți asumi responsabilitatea. Vă pot da un exemplu chiar din viața mea!

De la vârsta de doi ani, locuiam împreună cu părinții mei la bunicii de la țară. Peste drum de casa mea locuia o vecină care avea un băiat cu an mai mic decât mine. La început, nu am înțeles că el avea să-mi fie cel mai bun prieten.

M-am apropiat să facem cunoștință și l-am întrebat dacă vrea să ne jucăm împreună. Răspunsul lui a fost un categoric „Da!”. De atunci, jucându-ne și petrecând timp împreună, ne-am dat seama cât de bine ne putem înțelege, deși eram destul de mici. Timpul trecea, iar noi eram tot cei mai buni prieteni. Împărțeam chiar și mâncarea, pe lângă jucării sau rechizite.

A fost odată o situație când am suferit pentru că mi-am rănit prietenul. Atunci am crezut că ne vom depărta unul de celălalt.

Era o frumoasă zi de vară, iar eu am mers la bunici în vizită. Acolo erau mulți copii, deși nu toți îmi erau prieteni adevărați. Printre ei, era și prietenul meu despre care v-am spus, dar, la început, nu l-am observat.

Am intrat în grupul de copii care se jucau și am început un nou joc. În tot acest timp, prietenul meu era singur pe o bancă, iar eu nu l-am salutat și am continuat jocul fără el. Abia când seara a venit și ne-a trimis pe fiecare la casa lui, l-am văzut pe prietenul meu cum pornise supărat spre casă. Am ajuns acasă, dar parcă îmi lipsea ceva. Nu mai eram eu, cel dinainte. Nu aveam poftă de mâncare și nici dispoziție de a sta cu bunicii la povești.

A doua zi, dis de dimineață, am fugit spre casa lui. M-a întrebat furios de ce am venit, iar eu mă simțeam vinovat. Știam că din vina mea este supărat. Mi-a reproșat că l-am evitat și că m-am jucat doar cu ceilalți copii. Eu i-am explicat că totul s-a întâmplat fără să îmi dau seama și i-am promis că niciodată nu se va mai întâmpla una ca asta. Am început să plângem amândoi și ne-am îmbrățișat. Atunci mi-am dat seama cât am greșit față de el și i-am cerut iertare. Totdată, i-am promis că prietenia noastră nu se va schimba niciodată. După ce mi-a acceptat scuzele, am fost foarte ușurat!

Din această întâmplare am învățat o lecție: indiferent ce prieteni noi apar în viața ta, nu îți trata niciodată cu indiferență prietenul care a fost întodeauna lângă tine! Ține-ți prietenul aproape și împarte cu el și bune și rele! Fii mereu sincer cu el! Și, mai presus de orice, cere-i iertare atunci când îi greșești!

După o vreme, părinții mei au decis să ne mutăm la oraș. Eram destul de confuz în ceea ce îl privea pe prietenul meu pe care îl lăsam singur, dar și în legătură cu prietenia pe care o dezvoltasem în timp. Distanța nu ne-a afectat prietenia, nici timpul tot mai scurt pe care îl petrecem împreună. Astăzi ne vedem destul de rar, dar pot să spun că nu s-a schimbat nimic, am rămas tot la fel de bun prieteni.

Prietenul la nevoie se cunoaște

Elevă **Nedelea Daria Alexia**

Îndrumător, prof. **Mialca Sabina**

Școala Gimnazială Plosca, Teleorman

Aș putea spune că eu și Alina ne cunoaștem de o viață. Ne-am născut în aceeași zi, iar familiile noastre se înțeleg foarte bine. Oamenii credeau chiar că suntem surori, din cauză că ne îmbrăcam la fel și eram mereu împreună: ne serbam zilele de naștere împreună, plecam în vacanțe împreună, arătam o iubire sinceră una față de cealaltă. Pot spune că de la grădiniță până în clasa a V-a, am fost nedespărțite.

La începutul clasei a VI-a, am cunoscut-o pe Oana, o fată foarte cochetă și plină de energie cu care am legat o prietenie strânsă. Eu și Alina am devenit două străine. De fapt, eu am fost cea care s-a îndepărtat de ea, tratând-o cu nepăsare și indiferență.

Într-o zi, la ora de educație fizică, la un meci de handbal, am alunecat destul de rău, fracturându-mi piciorul. Oana a avut o atitudine total diferită față de cum mi-aș fi imaginat, încurajându-mă să continui meciul. În acel moment, Alina a fost singura persoană care a fost lângă mine, până la sosirea ambulanței. Fără să îmi reproșeze ceva, a stat cu mine toată perioada cât am fost în spital.

Cuvintele erau de prisos. Nu știam cum să îmi cer iertare în fața Alinei, deoarece am uitat momentele frumoase petrecute împreună și iubirea pe care mi-a oferit-o necondiționat.

Alina a dat, încă o dată, dovadă de o prietenie pură, acceptându-mi scuzele și, cu lacrimi în ochi, mi-a spus:

- Daria, draga mea prietenă, să ții minte că uleiul și apa nu se amestecă niciodată.

Auzind cuvintele Alinei, am izbucnit în plâns și i-am promis că nu o voi mai trăda vreodată. Au trecut cinci luni de la întâmplarea aceasta nefericită și cel mai important lucru pe care l-am învățat atunci, a fost că aparențele te pot înșela. Trebuie să prețuiești ceea ce ai, până nu este prea târziu.

Puterea de a ierta

Elevă Șchiopu Evelin

Îndrumător, prof. Logaciova Ina

Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc”

Chișinău, Republica Moldova

Era o zi frumoasă de primăvară, iar Paula se simțea fericită și plină de energie. Mergând pe stradă, ea a văzut o persoană pe care o cunoștea din copilărie, Sorina, și a simțit o dorință puternică de a se apropia și de a-i spune câteva cuvinte. Cu toate acestea, Paula își aminti, că în trecut, ele avuseseră o dispută neplăcută care le-a stricat relația. Își dorea să se împace cu ea și să o roage ca s-o ierte pentru greșeala pe care a făcut-o.

În acea zi, Paula a avut curajul să se apropie de Sorina și să-i spună sincer că regretă comportamentul pe care l-a avut în trecut și îi cere iertare pentru durerea și suferința pe care i le-a provocat. Sorina a privit-o în ochi și i-a spus că a fost rănită, dar că apreciază curajul și sinceritatea Paulei.

Paula și Sorina și-au petrecut restul zilei împreună, povestindu despre viețile lor și reconstruind relația pierdută. În acel moment, Paula și-a dat seama că uneori, dorința sinceră de a-și cere iertare, poate fi cheia pentru a repara relațiile deteriorate.

În cele din urmă, fetele și-au dat mâna, iar Paula a simțit un sentiment de ușurare și de bucurie în inima ei. Știa că nu poate schimba trecutul, dar își dorea să îmbunătățească relația cu Sorina, să-și creeze un viitor frumos și să meargă mai departe în viață, cu mai multă încredere și bunăvoință.

De atunci, Paula a început să vadă lucrurile într-un mod diferit. Înainte, ea își nega greșelile și evita să își recunoască vina, dar acum a înțeles că adevărata putere stă în a-ți asuma greșelile și a-ți cere iertare.

Cu timpul, Paula a reușit să pună în practică această nouă gândire și a observat o schimbare semnificativă în modul în care interacționa cu oamenii din viața ei. Relațiile ei cu familia, cu prietenii și cu colegii s-au îmbunătățit pentru că a început să îi cunoască mai bine. În loc să încerce să se ascundă de greșelile ei și să evite responsabilitatea, ea a devenit mai transparentă și mai deschisă cu privire la greșelile ei și a lucrat pentru a-și repara relațiile.

Într-o zi, într-o discuție cu un prieten, acesta i-a mărturisit că apreciază sinceritatea ei și schimbările care au parvenit în felul ei de a fi. A fost plăcut surprinsă de cuvintele lui, care au umplut-o de o bucurie și de o recunoștință profundă. S-a simțit liberă.

Paula a înțeles că iertarea nu este numai despre cel care cere iertarea, ci și despre cel care iartă. Pentru Paula, momentul acela a fost o revelație, o confirmare că cererea de iertare și iertarea în sine pot aduce oamenii mai aproape și pot crea legături puternice.

Ea a învățat că greșelile fac parte din viață și că este important să le recunoaștem, să ne cerem iertare pentru a ne putea repara și îmbunătăți relațiile noastre cu cei din jurul nostru.

Robotul

Elev **Zanca Marius Bogdan**

Îndrumător, prof. **Naghi Ana-Sultana**

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” Urziceni, Ialomița

Era odată un băiat tare mincinos pe care îl chema Minciunel. Lua numai note proaste, dar era așa de mincinos, încât reușea să își păcălească părinții că lua note de 9 și 10. Părinții lui aveau mulți bani și îi cumpărau mereu tot ce dorea. El mai avea un prieten, Genius, care era deștept și cuminte, dar părinții lui erau săraci. Cu toate acestea, părinții erau prieteni, deoarece mama celui sărac, Otilia, făcea obiecte de decor foarte frumoase pe care mama mincinosului, Georgiana, le cumpăra și le considera foarte artistice.

Într-o zi, au plecat cu toții la mall. Acolo, atât Minciunel, cât și Genius și-au dorit un robot, așa că părinții le-au cumpărat amândurora. Când se jucau, ei s-au lovit și roboții au căzut pe jos, iar un robot s-a stricat. Atunci mămicile au venit să vadă ce s-a întâmplat. Când a început Minciunel să povestească varianta lui, Georgiana l-a crezut și Genius a rămas fără robot.

A doua zi, la școală, doamna le spuse copiilor să aducă în ziua următoare carnețelele de note semnate. Minciunel îl rugă pe Genius să îi dea carnetul lui de note, ca să nu își dea seama părinții lui că are note proaste. Genius i-a dat carnetul, deși gândul lui era la robot și la întâmplarea din ziua trecută.

Părinții lui Minciunel erau tare mândri de notele din carnet, așa că s-au gândit să îi facă o surpriză: să îi ducă în secret un tort la școală. Când au ajuns la școală cu tortul și au vorbit cu doamna, aceștia au fost tare dezamăgiți de fiul lor. Dar atunci, văzând cât erau de triști Minciunel și părinții săi, Genius spuse:

- Nu notele contează! El e tot copilul vostru și trebuie să îl iubiți și să îl ajutați să aibă note mai bune. Pentru mine el este cel mai bun prieten, chiar dacă e mincinos. Atunci Minciunel a început să plângă și când a ajuns acasă a luat robotul și i l-a dus lui Genius, căuia i-a cerut scuze pentru tot. Cei doi au rămas cei mai buni prieteni pe viață, iar Minciunel a devenit un băiat bun și responsabil, la fel ca prietenul său.

MORALA: Nu trebuie să minți dacă vrei să fii un exemplu pentru cei din jurul tău!

Sunt o ființă ciudată

Elevă **Dascălu Oana-Florina**

Îndrumător, prof. **Doina Lenuța-Otilia**

Școala Gimnazială „Alexandru Lăpușneanu” Slatina, Suceava

În cei 15 ani din viața mea de om mărunt, am cunoscut destui oameni. Sunt un antiexemplu pentru ei și accept acest lucru. Nu-mi doresc să fiu un exemplu pe care ar trebui să-l urmeze cei care iau 4 la istorie sau cei care nu și-au făcut curat în cameră, ci îmi doresc să fac o diferită în această lume monotonă. Consider că am totul: oameni minunați, amintiri ciudate, poze indescifrabile și un suflet încărcat cu pietre. Îmi iubesc pietrele. Pietrele îmi sunt greșeli și ador că am greșit, că am încercat și că am dat tot ce am putut.

Totuși, am rănit oameni, iar lucrul cel mai dificil de obținut este iertarea. Mă împotrivesc celor care ar trebui să mă ierte. Nu merit iertare. Îmi e greu să-mi cer scuze și poate că din această cauză sunt un om „putrezit”. Poate că din acest motiv, nu primesc iertarea tuturor, dar nu am nimic ce să le reproșez, nici lor și nici mie.

Nu zic că-mi pare rău, dar încerc să le arăt că mă îndrept, că mă schimb în perfectul pe care nu-l voi atinge vreodată și faptul că ei nu au nevoie neapărat de promisiunile mele, ci de timp, mă face să simt că trebuie să-mi împart cuvintele, să aștept momentul potrivit.

Chiar dacă nu sunt eu cea mai bună în relațiile cu ceilalți și chiar dacă aș fi putut schimba soarta pe care o sufăr acum, tot ce mai pot face e să aștept.

De multe ori, și tăcerea e un răspuns, cam zgomotos. Înseamnă „Nu, nu te iert!”, iar eu nu o să-i învinovățesc vreodată pe cei care n-au putut să mă îndure.

Dacă știam consecințele acțiunilor mele, mai greșeam? Sigur că da! Oamenii sunt acel porțelan rafinat care, la cea mai mică ciobitură, se fisurează, iar repararea necesită foarte mult efort. Din păcate, unele cioburi din porțelan nu mai pot fi lipite la loc. Ar trebui să-mi pară rău, dar nu îmi pare. Dacă toți cei din jur ar fi perfecți, atunci toți am fi prieteni cu toți, dar nu-mi doresc acest lucru.

Să-și dorești prieteni numeroși, e o chestie prostească. Îmi doresc prieteni care să accepte că sunt un om care greșește continuu și să mă ierte. Să mă ierte pentru ce le-am spus și pentru ce nu am apucat vreodată să le zic. Cel mai mare regret pe care-l trăim e faptul că nu am putut sau nu am apucat să le zicem oamenilor ceea ce simțim, iar eu nu simt asta.

Încuviințez să le cer iertare pentru ce am zis, iar ei nu au auzit. Pentru cuvintele pe care le-am spus, pentru un moment de distragere, pentru toate cuvintele dure adresate atunci când nu mă simțeam eu bine și credeam că nu ar trebui să se simtă bine nimeni și pentru egoismul de care dau dovadă în orice clipă. Cer prea mult? Știu.

İERTAREA e un cuvânt mare și nu mă refer doar la faptul că l-am scris cu majuscule. Nu cer această calitate degeaba. Mă mândresc cu faptul că încerc să greșesc o singură dată. A doua oară, deja e o decizie. Încerc să nu iau decizii care tot pe mine mă vor răni; poate că de asta sunt dependentă de a nu lăsa nicio supărare în urma mea. Și totuși, poate că de asta îmi primesc iertarea aproape de fiecare dată. Le voi rămâne veșnic recunoscătoare.

Sunt o ființă ciudată, pe care uneori nici eu nu o înțeleg. Poate că nu e doar vina mea. Trăiesc într-o generație unde nu mai e „cool” să recunoști că ai greșit. Poate că de asta nici nu mă integrez în totalitate și nici nu vreau. Prefer să fiu eu om, să iert, să iubesc și să trăiesc, nu doar să supraviețuiesc. E mult mai ușor să fii iertat după un „scuze”, decât după fapte. Totuși, prefer să mă obosesc prin fapte, decât să zic robotic un cuvânt pe care uneori nici nu-l simt. Am greșit și trebuie să fiu conștientă de asta.

Dacă aș spune doar un „scuze” sau un „e omenesc să greșești”, atunci nu aș suferi consecințele în totalitate și nu mi-ar păsa sau nu aș acorda importanță. Vreau să mă schimb și să nu mai am nevoie de iertare. E un drum foarte lung. Nu știu dacă voi reuși vreodată să-l parcurg în totalitate, dar măcar voi ști că am fost destul de umană încât să încerc.

Oricât de insensibilă aș fi părut în ce am scris până acum, consider că iertarea e esențială. Nu dovedești tu că regreti și poate nici celălalt nu o să o facă. Cum timpul te ajută să repari relații, tot timpul ți le poate și lua. Timpul trece și, la un moment dat, e posibil ca celălalt să creadă că e mai bine să renunțe la tine, decât să lupte în zadar. Uneori, chiar așa e mai corect pentru ambele părți, dar, pentru o persoană care nu știe să-și arate emoțiile, e devastator.

Pierderea unui om, chiar dacă asta nu constă în deces, e bulversatoare, mai ales când e cauzată de niște cuvinte banale ca „îmi pare rău”, care nu au putut fi spuse, poate, din orgoliu. E foarte greu să repari o astfel de situație. Poate, deseori, chiar inutil. Dacă persoana respectivă a ales să plece, atunci poate că așa a fost să fie. Cu toate aceste gânduri, iar mai târziu acceptări, oamenii, într-un moment de singurătate sau alte emoții puternice, se gândesc cum ar fi fost acum, dacă cereau la momentul potrivit iertarea. Cel mai greu e să trăiești cu acel „poate dacă...”.

Nu vreau să trăiesc cu un astfel de regret și mă simt eliberată că am mărturisit, iar pe final, vreau să zic doar „Te rog, iartă-mă!”.

Viața școlară

*Educația este
cea mai puternică
armă pe care voi o
puteți folosi pentru a
schimba lumea.*

Nelson Mandela

Învățătoarea

Prof. **Scheibling Mihaela**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

În pragul clasei,
Cu bratele deschise,
Mă așteapta cineva,
Sa îmi zică „*Bine ai venit!*”

Ea este Doamna mea,
Cea care mă va învăța
Să scriu și să citesc
Și îmi va arăta
Ce este curajul și iubirea.

Nu violenței!

Elevă **Jianu Anne-Marie**
Îndrumător, prof. **Stroe Virginia Georgiana**
Școala Gimnazială „Gheorghe Vernescu”
Râmnicu Sărat, Buzău

Să spunem în cor: „*Nu Vioenței!*”
Ea este liderul dependenței.
Decât să mă bați,
Mai bine ne jucăm ca niște frați.

Să nu mai avem viața pustie,
Cu jigniri și bătălie,
Peste tot, să dăinuie poezie.
Noi să vorbim și ne dorim
Și să trăim în armonie în această țară,
Unde trebuie să ocolim mereu câte o bară.

O bară de venin și răutate,
Ce din viață nu trebuie să facă parte.
Să dăm toți mânâ cu mânâ,
În lumea asta păgână.

Dragul meu pitic

Prof. **Elena Poleucă**
Școala Gimnazială Nr. 7
„Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Dragul meu pitic,
Respectă regulile
Cât ești mic!
Vremea se adună
Timpul cu nea te încunună
Și vei crește mare,
Sub mândrul soare.
Atunci vei putea avea
Regulile tale în casa ta
Și nu te vei bucura
Dacă pentru alții
Nu vor însemna ceva.
Regulile te ajută
Să fii ordonat,
Să trăiești curat,
Să te poți bucura
De toată viața ta.

Pumnul - puterea celor slabi

Elevă **Marin Carla-gabriela**
Îndrumător, prof. **Voicu Adina**
Școala Gimnazială „Sfântul Andrei”
Mangalia, Constanța

Dacă bine tu te gândești,
Pumnul nu îl mai folosești
Și-atunci prieteni vei avea
Și cu ei te vei distra.
Cu creierul bine gândești,
Dar cu pumnul mult greșești.
Creierul de-l folosești,
Lucruri bune-nfăptuiești!
La școală noi învățăm
Emoțiile să le controlăm.
Colegii de-i respectăm
Frumoase amintiri pictăm.

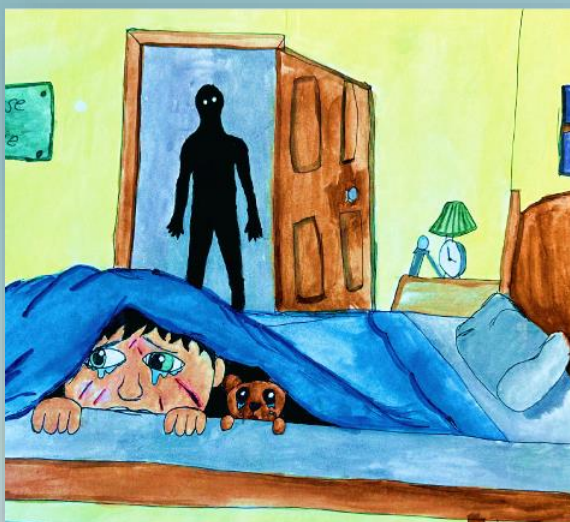

Opreți bullying-ul!

Elevele **Cazan Diana** și
Stăiculescu Alexandra
Îndrumător, prof. **Breban Otilia**
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
Timișoara, Timiș

Aveți grijă la cei mici,
Ei se așteaptă să-i ocrotiți
Și ucruți bune să-i învățați.

Respectul și toleranța să le promovați!
Bullying-ul să-l anulați,
De fapte bune să vă bucurați!

Și vorbele rănesc!

Elevă **Lupu Maria-Eliza**
Îndrumător, prof. **Tărniceriu Daniela-Olga**
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Iași, Iași

Fără prieteni, viața n-are sens,
Așa că, dacă rănești pe cineva,
Să-ți amintești că o vorbă-i dureroasă,
Precum o sabie, îți taie inima!

Degeaba spui cuvinte jignitoare,
Apoi îți pare rău de ce-ai făcut!
O simplă vorbă poate să alunge
Un bun prieten, dacă l-ai avut.

Iar dacă tu ai fost jignit cumva,
Prieten drag, stai liniștit!
Întorci obrazul cu mărinimie,
Iar el va înțelege c-a greșit.

Ai mare grijă! Vorbele rănesc!
Nu folosi cuvinte care dor!
Cuvântu-i dar divin, nu-l arunca!
Transformă-l într-un har vindecător!

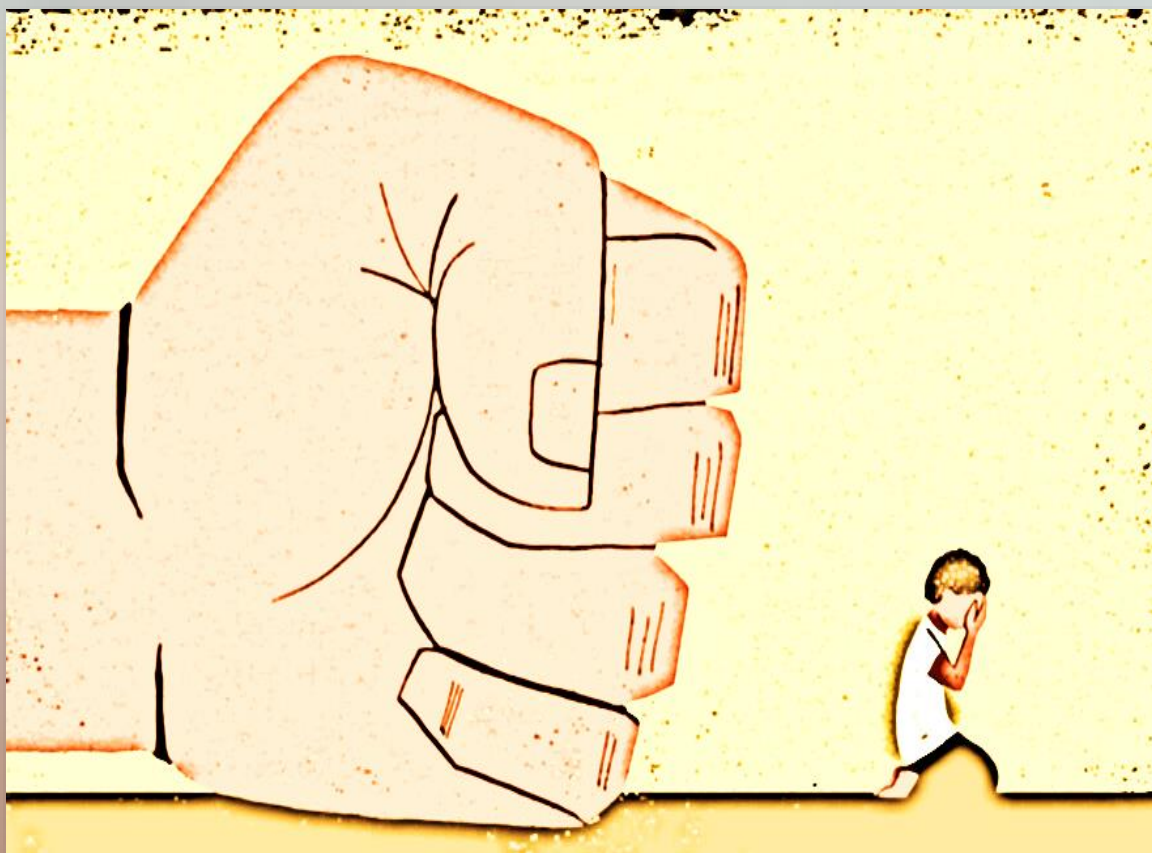
Acrostih: Nonviolența

Elevă **Leaua Ioana**

Îndrumător, prof. **Tărniceriu Daniela-Olga**

Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Iași, Iași

Nu poți rosti întruna cuvinte care dor!
Om just, cu bunătate, de îți dorești să fii,
Nu răspândi acuze, nu fi amăgitor!
Vinovății ascunse, săgeți otrăvitoare
În jurul tău, de-mpărăștii,
O să rănești prea tare!
Lasă în pragul ușii ce n-ai vrea să primești!
E timpul cu blândețe pe toți să-i răsplătești.
Nu-ți arăta disprețul spre ceilalți, îți sunt frați.
Tu uită-te-n lumină, alungă-ți umbrele!
Ai forța să faci bine, zâmbește-le celorlalți!

Vorbele dor

Elev Niță David

Îndrumător, prof. Gligă Ramona

Școala Gimnazială

„Constantin Gheorghiță”

Podari, Dolj

„- Tu ești colegul
care l-a împins?
- Ar trebui
să-i spui asta cândva!”

Sunt cuvinte
care-mi amintesc,
De gestul necugetat
făcut cuiva.

Ne-am jucat
și el îmi tot spunea
Că n-aș putea
să îl înving nicicând,
Iar eu mă tot
ambitionam,
Să mă las înfrânt
nu doream!
Vorbele dor
și m-au durut atunci
Când toți credeau
că eu nu pot,

Ca alții la fel
să mă comport
Și să răspund
la rău cu rău.
Eu l-am împins
cu tot avântul meu,
El a căzut
și la braț rău s-a lovit.
„Îmi pare rău,
n-am vrut să te dobor,
Dar totul de la tine
a-nceput!”

Din întâmplarea
de atunci am înțeles
Că pot pleca,
în seamă să nu iau
Ce alții spun așa,
de dragul de a spune,
Iar forța să nu mi-o măsoar
cu cel mai slab ca mine.

Ilinca, fata cea nouă

Elevă Ungur Daria

Îndrumător, prof. Chirțan Raluca Maria

Școala Gimnazială Cărpiniș, Timiș

Ilinca, fata cea nou venită în clasa noastră, este o fată bună, dar colegilor noștri nu le prea place de ea. În pauza de masă, Ionuț a împins-o, iar ea a căzut și s-a accidentat. Un alt coleg, Mircea, a udat-o cu apa din sticla ei, iar ea a rămas udă până la finalul orelor.

A doua zi, Ilinca s-a așezat în bancă lângă mine. Era lângă catedra doamnei învățătoare, iar ea nu a scos nicio vorbă.

În pauză, când am ieșit în curtea școlii, Ionuț, Mircea și Andrei au început să o jignească și să o lovească. Eu am fugit să o anunț pe doamna învățătoare și i-am spus ce se întâmplă în curtea școlii.

În aceea zi, doamna învățătoare a vorbit cu domnul director, cu băieții, cu părinții băieților și cu noi, clasa a IV-a A. Ne-a spus că așa ceva nu se face, că trebuie să ne respectăm și să ne ajutăm, chiar dacă suntem diferiți.

Prietenia elefanților

Elev **Mihăescu Mihai**

Îndrumător, prof. **Logaciova Ina**

Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc”

Chișinău, Republica Moldova

Adevărata prietenie este cea care te așteaptă exact în locul unde ai lasat-o, indiferent dacă a trecut o săptămână sau doi ani. Se spune că prietenia adevărată este aceea în care doi oameni pot să nu-și vorbească lungi perioade de timp și să fie siguri că încă sunt prieteni foarte buni.

Așa a fost și prietenia celor doi elefanți, Evelin și Cătălin care au trecut împreună prin foarte multe greutăți, dar au știut de fiecare dată să cedeze pentru celălalt.

Într-o zi, s-a întâmplat ceva banal. Cearta a început de la o simplă frunză, pe care prietenii nu o puteau împărți. În ciuda prieteniei lor, de când erau încă doi pici, totul s-a ruinat într-o clipă. Nu au existat decât învinși. Această luptă a lăsat în amintirea celor doi elefanți durere și trădare. Mica nenorocire s-a răsfrânt și asupra relației dintre cele două familii care s-au dușmănit o perioadă îndelungată de timp.

Cu timpul, rănile celor doi prieteni s-au mai estompat. Dorința împăcării le măcina zilnic inima și gândul, dar nu găseau curaj să construiască podul distrus. Toți din jur observau starea depresivă a celor doi elefanți, care se înrăutățea și devenea acută.

Toată această supărare a ajuns, într-o zi, la un moment de apogeu. Atunci, Evelin, fiind cu o experiență de viață mai mare, a făcut primul pas spre împăcare. Ea a venit la el cu un mesaj de felicitare și un dar de ziua lui. A fost gestul care i-a alinat suferința și i-a deschis ușa sufletului spre împăcare. Cătălin și-a cerut și el iertare.

După câteva zile, relația celor doi s-a restabilit definitiv și chiar a devenit mult mai puternică. Ei au început să se asculte unul pe celălalt și orice neînțelegere era rezolvată pe loc, fără să-i permită să devină o ceartă. Așa au început să se apropie sufletește, fără să-și arate ostilitate. Treptat, cei doi elefanți, au început să se simtă confortabil unul în prezența celuilalt, iar relația lor s-a îmbunătățea semnificativ.

Această întâmplare a servit ca o lecție de viață pentru întreaga comunitate a pădurii, demonstrând că înțelegerea într-o prietenie este foarte importantă. Elefanții Cătălin și Evelin au demonstrat că atunci când doi se confruntă cu o dispută, este important să se asculte și să se înțeleagă reciproc pentru a găsi o soluție comună.

Cu ajutorul empatiei și al dialogului, orice problemă poate fi rezolvată și orice relație poate fi salvată. Să nu uităm niciodată că dincolo de toate finalurile pe care le trăim de-a lungul vieții, vor urma mereu noi începuturi pe care am face bine să le primim cu sufletul curat și nu plin de petele unor greșeli din trecut.

Acuzații nedrepte

Elevă **Mitrică Alexia**

Îndrumător, prof. **Gligă Ramona**

Școala Gimnazială „Constantin Gheorghiuță” Podari, Dolj

S-a întâmplat într-o zi de joi, la ora de limba română. Achim era cel mai deștept din clasă și preferatul profesorilor, iar eu eram cel mai năzdrăvan și nu prea îmi plăcea să fiu atent la ore. Mereu îmi găseam altceva de făcut, de exemplu, să citesc din cartea preferată pe sub bancă. Totuși, nu îmi doream să-i deranjez pe ceilalți, nici măcar să atrag atenția cuiva supra mea.

Doamna profesoară a intrat în clasă și ne-a propus să colaborăm pentru a face un proiect care avea să fie notat. În timp ce dumneaei ne explica ce trebuie să facem și cum să lucrăm la proiect, Louis s-a trezit cu o gumă de mestecat în păr. El nu își dăduse seama, dar la pauză a simțit-o. Toată clasa a început să se agite pentru a afla vinovatul. Eu eram mai retras și rămăsesem în bancă fără să intru în discuție. Evitam conflictul.

Louis, văzându-mă în bancă, și mai ales că banca mea era în spatele băncii lui, a bănuț că eu sunt vinovatul. A venit la mine și a sărit la bătaie, dar fix atunci, a intrat doamna dirigintă, care, văzându-l pe Louis la banca mea, l-a întrebat ce se întâmplă. El i-a spus că în timpul orei, cineva i-a aruncat gumă în păr și că eu trebuie să fi fost vinovatul. Doamna dirigintă i-a promis că va analiza situația. Eu i-am repetat că nu sunt vinovat, dar el a început să amenințe că le va spune profesorilor pentru că nu sunt atent la ore, că va posta poze cu mine pe grupuri sau pe Facebook.

Când am ajuns acasă, am fost într-o stare cam ciudată și mama m-a întrebat ce s-a întâmplat. I-am povestit despre întâmplarea de la școală și ziua s-a încheiat cu promisiunea că va merge la școală să vorbească și cu Louis și cu doamna dirigintă.

La prima oră de curs, Louis m-a întâmpinat prietenos și m-a rugat, ca și cum nimic nu se întâmplase, să îl ajut la testul de la mate pe care urma să îl dăm. Pentru test mă pregătisem destul de bine și eram convins că voi rezolva cerințele. Eu am vrut să-l ajut pe Louis, dar, când i-am dat un bilețel, s-a ridicat în picioare și i-a spus domnului profesor că aveam rezolvările pe telefon și că i le dădusem și lui, fără să mi le ceară.

Ce situație! Ce fel de coleg este acesta? Gândurile îmi năvăliseră în cap și am început să plâng. Domnul profesor a verificat banca mea și a demonstrat că nu aveam telefonul că îl pusesem în dulap la începutul orelor de curs.

La ora de dirigenție, doamna dirigintă a cercetat cazul. Achim s-a ridicat în picioare și a recunoscut că el îi pusese gumă în păr lui Louis. Achim făcuse o glumă care a condus spre o stare conflictuală. M-a rănit gestul lui, dar și comportamentul lui Louis. Am plâns și când situația s-a rezolvat, când adevărul a ieșit la iveală, adevăr pe care greu aș fi putut să-l demonstrez.

A urmat momentul de iertare, fiecare a spus cuvinte care să șteargă faptele. Ne-am împăcat. Eu i-am iertat pe colegii mei și am dat uitării totul, considerând o glumă întâmplarea cu guma sau pe cea de la testul de la matematică. De atunci, Louis îmi este cel mai bun prieten și mă apără în orice împrejurare.

PROFESOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ

PROVOCĂRI ȘI SATISFACȚII ÎN ACTIVITATEA CU ELEVII

A fi profesor de educație fizică presupune mult mai mult decât simpla predare a unor ramuri sportive și îndrumarea elevilor să execute corect exerciții fizice. Este o carieră care implică dedicare, pasiune pentru activitatea fizică și dorința de a influența pozitiv stilul de viață al elevilor asigurându-mă că ei au o dezvoltare fizică aroioasă, că înțeleg regulile și sunt supravegheați în timpul activităților pentru a le asigura integritatea corporală.

Viața unui profesor este plină de provocări, dar și de numeroase satisfacții. Profesorii de educație fizică, în special, au o serie de responsabilități care includ în mare parte: planificarea lecțiilor și alcătuirea planurilor de lecție bazate pe o varietate de activități fizice pentru a menține treaz interesul elevilor și pentru a le dezvolta diferite calități motrice sau pentru a-i instrui în diferite sporturi.

Îndrumarea constantă a elevilor spre adoptarea unui stil de viață activ și sănătos, inclusiv alimentația sănătoasă și prevenirea accidentelor, cât și planificarea și organizarea competițiilor sportive școlare, a evenimentelor speciale și a excursiilor necesită din partea profesorului un efort susținut.

Deoarece educația fizică reprezintă o latură importantă a educației generale și face parte din procesul educativ al unui elev, este importantă în evaluarea finală a parcursului școlar al unui elev. În acest sens, reușitele sunt prilej de mare bucurie, iar provocările, oportunitatea de a-și dovedi reziliența și de a pune în practică competențele achiziționate.

Provocările profesorilor de educație fizică vin din multiple surse care țin fie de nivelul de dezvoltare psiho-motorie a elevilor, fie de baza materială sau de resursele umane limitate.

Elevii au niveluri diferite de abilități și interese în ceea ce privește activitatea fizică. Profesorii trebuie să fie capabili să adapteze activitățile pentru a se potrivi nevoilor fiecăruia, asigurându-se că toți sunt acceptați, înțeleși și motivați.

Unele școli pot avea, din păcate, lipsuri mari pe acest domeniu; resursele limitate pentru desfășurarea în condiții optime a activităților sportive. Echipamentele sportive sau spațiile adecvate unor activități specifice, pun o presiune suplimentară elevi și pe profesorii lor.

În plus, profesorii trebuie să fie creativi și adaptabili pentru a oferi lecții eficiente în aceste condiții mai puțin favorabile.

Ca în orice mediu educațional, cu atât mai mult pe teren și în săli sportive, profesorii de educație fizică se confruntă cu provocarea de a gestiona comportamentul elevilor, menținând disciplina și un mediu sigur pentru toți participanții.

Este important ca profesorii să mențină la cote pozitive entuziasmul și motivația elevilor pentru activitatea fizică, în special într-o vreme când copiii sunt adesea atrași de activitățile sedentare, cum ar fi jocurile video și utilizarea dispozitivelor electronice.

Una dintre cele mai mari satisfacții ale profesorilor de educație fizică, este impactul pozitiv pe care îl are mișcarea asupra sănătății și bunăstării elevilor. Profesorii joacă un rol crucial în dezvoltarea obiceiurilor sănătoase și în încurajarea unui stil de viață activ. Ei au oportunitatea de a vedea progresul elevilor lor în ceea ce privește dezvoltarea calităților motrice și rezultatele frumoase reflectate în performanțele sportive. Acest progres poate fi extrem de satisfăcător și motivant.

Interacțiunea zilnică cu elevii și construirea relațiilor pozitive cu aceștia este o parte importantă și plină de satisfacții a muncii unui profesor de educație fizică. Aceste relații pot avea un impact durabil asupra vieții elevilor, dar și în viața unui dascăl care este implicat și legat puterice de elevii lui.

Organizarea și participarea la evenimente sportive școlare le oferă profesorilor ocazia de a-i vedea pe elevii lor strălucind în diferite competiții și de a contribui la crearea unor amintiri de neuitat.

Viața unui profesor de educație fizică este plină de provocări, dar și de multe satisfacții. Prin dedicarea lor, profesorii de educație fizică nu doar că promovează sănătatea și disciplina, dar contribuie și la dezvoltarea unor abilități esențiale de viață. Cu o abordare potrivită și adaptabilă, profesorii de educație fizică pot avea un impact semnificativ și durabil asupra vieților elevilor lor.

Prof. **POLEUCĂ Elena**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

TOLERANȚA

CHEIA UNEI LUMI MAI BUNE

Toleranța este un cuvânt frumos care înseamnă să fim buni și înțelegători cu cei din jurul nostru, chiar dacă sunt diferiți de noi. Aceste diferențe pot fi legate de cum arătăm, de unde venim, ce limbi vorbim sau ce credem. Toleranța ne ajută să trăim în pace și armonie cu toți oamenii.

De ce este importantă toleranța? Imaginați-vă că la școală sunteți înconjuțați de colegi care au păreri diferite sau care arată diferit. Dacă fiecare dintre noi ar fi intolerant și i-ar respinge pe ceilalți pentru că nu sunt la fel, viața ar deveni foarte grea și foarte tristă. În schimb, atunci când suntem toleranți, putem învăța multe lucruri interesante unii de la alții și putem să ne bucurăm împreună de diversitate.

Cum putem arăta toleranță?

1. **Ascultând cu răbdare** – Când cineva are o părere diferită, este important să îl ascultăm fără să îl întrerupem. Astfel, arătăm respect și înțelegere.
2. **Fiind empatici** – Încercăm să ne punem în locul celui alt și să înțelegem cum se simte. Acest lucru ne ajută să fim mai buni și mai înțelegători.

3. **Acceptând diferențele** – Fiecare persoană este unică și specială în felul său. Să acceptăm și să respectăm aceste diferențe este esențial pentru o conviețuire armonioasă.

4. **Rezolvând conflictele cu calm** – Dacă apare un conflict, este bine să ne păstrăm calmul și să căutăm soluții pașnice, în loc să ne certăm sau să fim agresivi.

De ce este frumoasă diversitatea?

Diversitatea aduce culoare și bogăție în viețile noastre. Fiecare cultură are obiceiurile, mâncărurile și tradițiile sale speciale. Când suntem toleranți, putem învăța despre toate acestea și ne putem bucura de ele împreună. De exemplu, poate ai un coleg care ține o altă sărbătoare decât tine. Invitația lui la această sărbătoare îți poate arăta o lume nouă și interesantă.

Cum putem învăța din exemplele de toleranță?

Gândiți-vă la prietenii voștri de la școală. Poate că unii au părul creț, alții sunt blonzi, unii sunt mai înalți, alții mai scunzi. Poate că unii vin din alte țări și vorbesc o altă limbă acasă. Toleranța înseamnă să vă împrieteniți cu toți, indiferent de aceste diferențe.

Toleranța este ca un pod care ne leagă pe toți, în ciuda diferențelor noastre. Este important să fim buni și înțelegători unii cu alții, pentru a trăi într-o lume mai frumoasă și mai pașnică. Așa că, dragi copii, haideți să fim toleranți și să ne respectăm unii pe alții, pentru a construi împreună o lume mai bună!

Prof. **FARCAȘ Adriana**

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

DEZVOLTAREA PERSONALĂ

FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR ȘI PREGĂTIREA PENTRU VIAȚĂ

Disciplina *Dezvoltare personală* are ca scop dezvoltarea capacității elevului de a se autocunoaște și de a-și exprima într-o manieră pozitivă interesele, aptitudinile, trăirile personale, abilitățile de relaționare și comunicare, reflecțiile cu privire la învățare, toate acestea fiindu-i absolut necesare în viață, ca adult. Dobândirea încrederii în forțele și capacitățile proprii conduce la creșterea stimei de sine, factor important pentru reușită, în viitor.

Dezvoltarea personală reprezintă o disciplină de studiu ce include activități și experiențe care au obiective diverse: dezvoltarea abilităților de comunicare eficientă, managementul corespunzător al emoțiilor, identificarea și constientizarea propriului potențial, dezvoltarea talentelor și abilităților personale, dar nu în ultimul rând, realizarea aspirațiilor și a viselor personale. Scopul final este crearea unui climat educațional de calitate, incluziv, stimulat pentru dezvoltarea individuală a fiecărui beneficiar al sistemului educațional, astfel încât să dea sens abilităților și aspirațiilor copiilor.

Misiunea disciplinei este de a asigura o educație de calitate, care să conducă la pregătirea copiilor pentru viitor, pentru o lume aflată într-o continuă schimbare. Acest deziderat se realizează prin descoperirea înclinațiilor, a talentelor și a aptitudinilor elevilor, în vederea fructificării lor în scopul îmbunătățirii rezultatelor învățării și asigurarea progresului școlar. În acest sens, activitățile educative gravitează în jurul formării unor trăsături comportamentale și atitudinale precum cinstea, onoarea, respectul reciproc, toleranța și responsabilitatea față de propriile acțiuni.

Strategiile didactice pe care le-am abordat în activitatea mea, au fost activ-participative. Am aplicat la clasă jocul de rol, dezbaterea, turul galeriei, ciorchinele, pălăriile gânditoare. Pe lângă acestea, un rol important l-am acordat activităților extrașcolare (excursii, vizite, proiecte în parteneriat) prin care am urmărit dezvoltarea abilităților de a comunica, de a interacționa în cadrul grupului, dar și de a lua decizii împreună.

Ziua Internațională a conștientizării autismului

10 LUCRURI PE CARE TOTI COPIII AU NEVOIE SĂ LE AUDA

1. TE IUBESC!
2. SUNT MÂNDRU DE TINE!
3. ÎMI PARE RĂU!
4. TE IERT!
5. SPUNE, TE ASCULT!
6. CUM POT SĂ TE AJUT?
7. AI PUS O ÎNTREBARE FOARTE BUNĂ!
8. AI ÎNCERCAT ȘI ASTA ESTE FOARTE IMPORTANT.
9. AM ÎNCREDERE ÎN TINE.
10. HAIDE, POTI S-O FACI!

**Elevii clasei a III-a H
Școala Gimnazială Comuna
Dumbrăvița
Prof. coord. Novacovici Georgina**

Autism
Lucruri de care au nevoie să audă oamenii cu autism

- Tu ești prezentul meu!
- Am nevoie de tine!
- Nu te voi deranja!
- Am încredere în tine!
- Te voi susține mereu!
- Vrem fi buni prieteni!
- Ești iubitor!
- Tu ești un om bun!
- Ai fi bine să nu ne deranjezi!
- Ai un suflet mare!
- Am nevoie de tine!

Ziua internațională a autismului
Către lucruri pe care noi copiii cu autism trebuie să le audă să ai încredere în tine

Nu vă lăsați învinși de Autism!
Trebuie să țineți în frâu emoțiile!
Suntem toți diferiți și speciali!

Un exemplu la care mă opresc este jocul de rol pe care l-am aplicat într-o activitate referitoare la hiperactivitate și implicațiile ei. Copiii au fost împărțiți în echipe și au primit sarcini de lucru diferite: să interpreteze situații reale privind efectele hiperactivității unui coleg asupra celor din jur, plecând de la o povestioară terapeutică, *"Rapida și prietenii ei"*, de Lauren Snaiham (psiholog clinician).

Un alt exemplu se referă la activități în parteneriat părinți-copii, bunici-copii, discuții cu aceștia despre locul de muncă, vizite la locul de muncă al părinților în cadrul zilelor din săptămâna *"Să știi mai multe, să fii mai bun"*.

Din experiența personală am constatat că preferatele copiilor sunt filmulețele motivaționale. Copiii învață că pentru orice problemă există o

soluție, învață ce este încrederea în sine, cum să-și exprime emoțiile, care sunt modalitățile concrete de a relaționa cu familia, cu prietenii, cu ceilalți oameni, exersează diferite abilități și își formează atitudini referitoare la muncă.

O astfel de activitate a fost cea în care dna Dorina Pușcaș, coach al echipei John Maxwell România, le-a prezentat copiilor un filmuleț despre Nick Vujicic, un exemplu de tenacitate, voință, putere, încredere și perseverență.

Întotdeauna am încurajat elevii să participe la evenimente educaționale: expoziții, festivaluri, târguri, ateliere de lucru unde să valorifice produse ale activității lor. De curând, am participat la concursul Arta reciclării, în cadrul căruia copiii au demonstrat că știu cum să recicleze pentru un mediu mai curat, mai sănătos.

Competențele care țin de dezvoltarea personală se realizează și la celelalte discipline din învățământul primar, chiar și în cadrul orei de matematică. Matematica dezvoltă curiozitatea față de rezultate științifice și aflarea adevărului, atitudini urmărite și prin programa de dezvoltare personală. Rezolvarea unei probleme, indiferent dacă ține de știința matematicii sau nu, presupune utilizarea datelor problemei, descoperirea relațiilor cauzale, utilizarea lor pentru a găsi un raționament corect care să conducă la identificarea soluției.

Matematica dezvoltă capacitatea de raționare care poate fi extrapolată în situații obișnuite de viață. La această disciplină, poți "*învăța să înveți*" atunci când pentru a rezolva o problemă găsești strategii inovative, posibile căi de rezolvare, unele, poate, greșite, care te pun în reflecție, care te jalonează și spre alte direcții sau căi de urmat.

Ceea ce ești (ca potential) + suma experiențelor = varianta cea mai bună din ceea ce poți deveni (potențialul în manifestare). Și acesta este dezideratul dezvoltării personale!

Deoarece copiii învață prin ceea ce văd și experimentează, noi, cadrele didactice, trebuie să le oferim modele veritabile, demne de urmat și, de aceea, trebuie ca, în primul rând noi, să fim preocupați de propria noastră dezvoltare personală.

Prof. NOVACOVICI Georgeta
Școala Gimnazială Dumbrăvița, Timiș

AGRESIVITATEA ÎN ȘCOALĂ

O REPERCUSIUNE A SOCIETĂȚII MODERNE

Agresivitatea este, din păcate, tot mai des întâlnită în mediul școlar, și nu numai. Dascălii se confruntă aproape zilnic cu comportamentul agresiv din curtea școlii, din sălile de clasă, de pe stradă și se întreabă cum să reacționeze în asemenea situații.

Pentru a înțelege originea agresivității, trebuie luate în considerare cele trei teorii ale acesteia, respectiv agresivitatea înăscută, agresivitatea care are la origine frustrarea și agresivitatea învățată.

Agresivitatea înăscută este explicată de psihologi prin faptul că omul se naște cu trăsături bune și rele, pe care le manifestă, de regulă, în relațiile cu semenii, una din trăsăturile rele fiind agresivitatea. Pentru a o contracara, părinții care sunt cei dintâi educatori, trebuie să găsească modalități adecvate de a asigura „descărcarea” sentimentelor negative ale copiilor, să preîntâmpine extinderea sau explozia acestora.

Practicarea unui sport sau chiar discuții purtate cu copilul sunt mijloace utile de descărcare a energiei negative.

Agresivitatea cu origine în frustrare este explicată prin reacțiile posibile ale copilului față de această pornire. Fiecare om împiedicat să-și îndeplinească o necesitate devine frustrat, iar reacția sa iminentă îmbracă forma agresivității. În fiecare zi pot să apară diferite situații frustrante pentru copii: un desen nereușit, un calificativ nesatisfăcător, interdicția de a ieși la joacă, insultele adresate, pedepsele necuvenite, însă noi, adulții, trebuie să avem abilitatea de a-i ajuta să le gestioneze cât mai eficient.

Părinții trebuie să le pună copiilor anumite limite, iar regulile trebuie să fie formulate corect, astfel încât copilul să se poată adapta situațiilor create, fără a se simți frustrat.

Agresivitatea învățată are ca suport ideea că fiecare comportament se învață prin imitație. Se observă că, de regulă, copiii imită comportamentul părinților, inclusiv manifestările agresive ale acestora. De asemenea, copiii își însușesc comportamentul agresiv și a altor persoane din anturajul lor.

Fiecare teorie redă într-o oarecare măsură ideea că agresivitatea face parte din comportamentul copiilor în dezvoltare. Uneori, un copil are de învățat și din astfel de situații, adică va învăța cum e când câștigă și cum e când pierde; ce durere simte când este lovit sau muștrat verbal.

Televizorul și internetul se numără, de asemenea, printre factorii care au o influență nefastă asupra comportamentului copiilor. În unele emisiuni TV este prezentată agresivitatea chiar în orele de maximă audiență, iar internetul poate fi toxic, dacă adulții nu restricționează și nu supraveghează accesul copiilor la informații. Aventura și tensiunea îi atrag pe aceștia, iar violența fizică este prezentată în filmele artistice și chiar în desenele animate.

Doar printr-un efort conjugat, părinți–dascăli, se va putea diminua acest fenomen și va putea fi ținută sub control agresivitatea care altfel va escalada și va produce pagube majore în familie, în școli și, nu în ultimă instanță, în societate. Prin urmare, e imperios necesar să fie luate măsuri înțelepte pentru a combate agresivitatea atât în cadrul școlii, cât și în afara ei.

Bibliografie:

Agresivitatea în școală, Laurențiu Șoitu, Cornel Havărneanu, Institutul European, 2001.

Prof. SAS **Cristina**

Școala Gimnazială Nr. 7 “Sfânta Maria” Timișoara, Timiș

<https://www.facebook.com/Carte-frumoasa-cinste-cui-te-citeste-442155893027519>

Cu perseverență, fără violență!

INVITAȚIE

Secțiunea	Denumirea activității	Descrierea activității	Modalități de evaluare	Indicații
A.	Hai să fim prieteni! - Concursul interjudețean de poezie	Individual/grup: Individual/grup: compunerea unei poezii despre prietenie (prieteni de poveste, prietenul meu, importanța, ajutorul sau influența unui prieten).	Realizarea unor poezii pe tema dată, scrie cu diacritice.	Lucrările trebuie să respecte tema dată, să menționeze titlul, autorul, școala și profesorul îndrumător.
B.	Te rog iartă-mă! – Concursul interjudețean de eseuri	Individual/grup: conceperea unui eseu prin care se subliniază importanța recunoașterii unei greșeli, în procesul de restaurare a relațiilor	Realizarea unor eseuri pe tema dată, scrie cu diacritice	

TRIMITEREA LUCRĂRILOR:

Pentru evitarea pierderii unor lucrări, acestea vor fi trimise atât în format fizic, prin poștă, cât și în format electronic.

- Prin poștă:**

TOMUȚA LUMINIȚA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 „SFÂNTA MARIA“

STR. ION IONESCU DE LA BRAD NR. 2

LOC. TIMIȘOARA, JUD. TIMIȘ

COD 300255

cu mențiunea

PENTRU CONCURSUL „Cu perseverență, fără violență !”

Într-un plic A4 se vor pune:

- *fișa de înscriere (anexată mai jos)*

- *acordul de parteneriat* completat în **2 exemplare originale**, stampilat și semnat de directorul școlii, **specificându-se numele cadrului didactic participant pe acord**

- *lucrările copiilor*

- *un plic A4 autoadresat* + timbru de 5 lei

- Prin mail:** popluminita@yahoo.com - la subiect va fi menționat **Concursul “Cu perseverență, fără violență !”** vor fi trimise:

- *fișa de înscriere;*

- *poeziile, eseurile, poveștile copiilor;*

Data limită de expediere a lucrărilor: 30 APRILIE 2025 (data poștei)

FIȘĂ DE ÎNSCRIERE

Proiectul-concurs interjudețean de creație literară

„CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ!”

Ediția a V-a
Anul școlar 2024-2025

DATE PERSONALE	
Numele și prenumele cadrului didactic	
Specialitatea	
Unitatea de învățământ/ localitatea/județul	
Adresa unde se vor trimite plicurile cu diplomele: stradă, număr, localitate, județ, cod	
Telefon cadru didactic	
Adresa e-mail cadru didactic	

DATE DESPRE ELEVI*				
Secțiunea		Numele și prenumele	Clasa	Tipul lucrării
I.	<i>Hai să fim prieteni!</i> - Concursul interjudețean de poezie			
II.	<i>Te rog iartă-mă!</i> – Concursul interjudețean de eseuri			

*La fiecare secțiune se poate participa cu maxim două lucrări.

Cadru didactic,

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”
 Timișoara, Str. Ion Ionescu de la Brad, Nr. 2
 Jud. Timiș, cod 300255
 Tel.: 0256-210542 fax: 0256-214916
 e-mail: scoala7tm@yahoo.com
 Nr. înregistrare: Data:

Școala
 Loc. Str.
 Jud., cod
 Tel.:
 Nr. înregistrare: Data:

ACORD DE PARTENERIAT

Încheiat astăzi,

1. Părțile contractante:

A) ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 „SFÂNTA MARIA” TIMIȘOARA, Str. Ion Ionescu de la Brad, Nr. 2, Județul TIMIȘ, reprezentată prin **Director prof. GICA DUMITRU, prof. TOMUȚA LUMINIȚA, prof. SAS CRISTINA, prof. POPA ORIETA, prof. FARCAȘ ADRIANA, prof. SCHEIBLING MIHAELA, prof. BREBAN OTILIA** în calitate de **Aplicant**

B) ȘCOALA
 reprezentată prin Director și înv./inst./prof.
 în calitate de **Partener**.

2. Obiectul contractului:

Obiectul prezentului acord de parteneriat îl reprezintă colaborarea dintre aplicant și partener în vederea organizării și desfășurării de activități extrașcolare în instituția *aplicant* prin **Proiectul-concurs interjudețean „CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ !” – ediția a V-a, 2024-2025.**

3. Grup țintă: elevii claselor pregătitoare – VIII/liceu din zonă, din țară și din Republica Moldova.

4. Obligațiile părților:

A) **Aplicantul** se obligă:

- să informeze școlile despre organizarea concursului;
- să organizeze expoziția cu lucrările elevilor;
- să respecte termenele de desfășurare a concursului;
- să emită și să distribuie diplomele școlarilor premianți;
- să distribuie diplomele de participare elevilor și cadrelor didactice îndrumătoare.

B) **Partenerul** se obligă să respecte următoarele condiții:

- să mediatizeze concursul în școală;
- să pregătească elevii pentru activitate;
- să selecteze lucrările elevilor participanți la concurs;
- să respecte regulamentul de desfășurare a concursului;
- să evite orice situație generatoare de risc ce poate afecta în mod negativ imaginea concursului.

5. Durata acordului:

Acordul s-a încheiat în 2 (două) exemplare și intră în vigoare la data semnării acestuia. Este valabil pe perioada anului școlar 2024 – 2025.

6. Clauze finale ale acordului:

Proiectul-concurs interjudețean „CU PERSEVERENȚĂ, FĂRĂ VIOLENȚĂ !” face parte din categoria activităților extrașcolare și urmărește stabilirea de relații de colaborare între instituțiile de învățământ din regiune și din țară.

Aplicant,

Școala Gimnazială Nr. 7 „Sf. Maria” Timișoara
 Director, profesor Gica Dumitru

Partener,

INSTITUȚII PARTENERE

- Inspectoratul Școlar Județean Timiș;
- Asociația "Împreună pentru copii";
- Școala Gimnazială Nr. 7 "Sfânta Maria" **Timișoara**, Timiș;
- Liceul Teoretic cu Profil Real „Mihai Marinciuc” **Chișinău**, Republica Moldova;
- Liceul Tehnologic „Dacia” **Caransebeș**, Careș-Severin
- Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă” **Iași**, Iași
- Școala Gimnazială „Avram Iancu” **Abrud**, Alba
- Școala Gimnazială **Câmpeni**, Alba
- Școala Gimnazială Nr. 1 **Bistrița**, Bistrița-Năsăud
- Școala Gimnazială „Gheorghe Vernescu” **Râmnicu Sărat**, Buzău
- Școala Gimnazială „Sfântul Andrei” **Mangalia**, Constanța
- Școala Gimnazială Nr. 1 **Băilești**, Dolj
- Școala Gimnazială „Constantin Gheorghiuță” **Podari**, Dolj
- Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” **Urziceni**, Ialomița
- Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” **Iași**, Iași
- Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” **Ploiești**, Prahova
- Școala Gimnazială „Alexandru Lăpușneanu” **Slatina**, Suceava
- Școala Gimnazială „Miron Costin” **Suceava**, Suceava
- Școala Gimnazială **Nanov**, Teleorman
- Școala Gimnazială **Plosca**, Teleorman
- Școala Gimnazială **Cărpiniș**, Timiș
- Școala Gimnazială **Dumbrăvița**, Timiș
- Școala Gimnazială **Giulvăz**, Timiș

Revista concursului interjudețean de creație literară
Cu perseverență, fără violență!

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Gica DUMITRU - **Consultant de specialitate:**

Luminița TOMUȚA - **Coordonator publicație, design și tehnoredactare**

Cristina SAS - **Corectura**

Nr. 3 / iunie 2024, Timișoara

ISSN 2821 – 5494

ISSN – L 2821 – 5494